

BM Reformu

ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİNE YENİ BİR YAKLAŞIM

UN Reform

A NEW APPROACH TO INTERNATIONAL COOPERATION

BM REFORMU:
ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİNE
YENİ BİR YAKLAŞIM

UN REFORM:
A NEW APPROACH TO
INTERNATIONAL COOPERATION

BM REFORMU: ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİNE YENİ BİR YAKLAŞIM
UN REFORM: A NEW APPROACH TO INTERNATIONAL COOPERATION

© 2022 CUMHURBAŞKANLIĞI İLETİŞİM BAŞKANLIĞI YAYINLARI

1. Baskı, İstanbul, 2022

İletişim

Kızılırmak Mahallesi Mevlana Bulv. No:144 Çukurambar

Ankara/TÜRKİYE

T +90 312 590 20 00 | webinfo@iletisim.gov.tr

Baskı

Prestij Grafik Rek. ve Mat. San. ve Tic. Ltd. Şti.

T 0 212 489 40 63, İstanbul

Matbaa Sertifika No: 45590

BM REFORMU:
ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİNE
YENİ BİR YAKLAŞIM

TAKDİM

G ünümüz dünyasında herhangi bir noktada yaşanan sorunlar çok hızlı bir şekilde tüm insanlığın etkilendiği sonuçlar doğurabilmektedir. İklim değişikliği, küresel ısınma, kıtlık, susuzluk, düzensiz göç hareketleri ve terörizm gibi problemler tüm dünyada barış ve istikrarı ciddi anlamda tehdit etmektedir. Dolayısıyla küresel meselelere adil ve gerçekçi bir yaklaşım ve iş birliği içinde küresel çözümler üretmek gerekmektedir.

Sadece gelişmiş ülkeleri koruyan ve onlara imtiyaz tanıyan mevcut uluslararası sistemde, özellikle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin beş daimî üyesinin veto yetkisini kendi çıkarları için kullanması nedeniyle dezavantajlı ülkeler adaletsiz küresel yapının omuzlarına yüklediği haksız bir bedelin altında ezilmektedir. Gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakabilmek için

tüm dünyanın, dezavantajlı bölgelere karşı gözlerini kör, kulaklarını sağır bırakmaması; adaleti sağlamak için gönüllü bir iş birliği ile koordineli bir şekilde hareket etmesi gerekmektedir. Bu sebeple dünyada barışı korumak ve güvenliği sağlamak için en önemli kuruluş olan Birleşmiş Milletler'in tüm insanlığı önceleyen ve güçlünün haklı değil haklının güçlü olduğu bir sistemi hayata geçirmesi gerekmektedir. Sadece beş daimî üyenin önceliklerini dikkate alarak hareket eden bir BM Güvenlik Konseyi'nin çatışmaları önleyerek barış, istikrar ve güvenliği tesis etmesi mümkün değildir. Bugün ve gelecek için daha adil bir dünya kuramayan bir sistemin değişmemesi için ısrar etmeyi, insanlığa karşı işlenen bir suça ortaklık olarak değerlendiriyoruz.

Türkiye, Birleşmiş Milletler'in misyonunu layıkıyla yerine getirebilmesi; günümüz şartlarına, tehditlerine, güvenlik

endişelerine ve ihtiyaçlarına cevap verebilmesi için köklü bir reforma ihtiyaç duyulduğunu defaatle ve yüksek sesle dile getirmektedir. BM'nin yeniden yapılandırılması için her platformda uluslararası toplumla paylaştığımız "Dünya Beşten Büyüktür" ve "Daha adil bir dünya mümkün" söylemi ekseninde ilan ettiğimiz ilkeler, sadece bizim değil BM çatısı altındaki ülkelerin de artık çok büyük bir kısmının hissiyatı hâline gelmiştir.

Türkiye olarak özellikle son dönemde Rusya-Ukrayna savaşının sona erdirilmesi ve bu savaş kaynaklı küresel gıda

krizine çözüm olacak bir tahıl koridorunun oluşması için büyük bir diplomasi başarısı sergiledik. Aynı gayreti BM'de gerekli reformların hayata geçirilmesi ve tüm dünyanın adalete olan ihtiyacının karşılanması için göstermeyi sürdüreceğiz. Gıda güvenliğinden terörle mücadeleye, savaş ve çatışmalardan mülteci meselesine, küresel salgından iklim değişikliğine, tüm dünyada etkisini gösteren sorunlar karşısında her zaman güçlü bir çözüm ortağı olan Türkiye daha adil, daha eşit, daha istikrarlı bir küresel düzenin tesisi için öncülük yapmaya devam edecektir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ CUMHURBAŞKANI
RECEP TAYYİP ERDOĞAN

ÖN SÖZ

İnsanı ve toplumları sadece güç üzerinden anlamaya çalışan Batı merkezli zihniyet, güçsüzü “ilkel, yabanıl ve gelişmemiş” gibi sıfatlarla ötekileştirmiş ve bu inşa süreci vasıtasıyla kendisine bir sözde “üstünlük iktidarı” kurgulamıştır. Ötekileştirilenler hem tarih yazımında hem de gündelik hayatta sadece sömürülecek şekilde kurgulanarak iktidarını sürdürmek isteyenlerin nesnelere olarak görülmüşlerdir. Irkçı, ayrımcı, eşitsiz ve adaletsiz pratiklerin sebep olduğu her anlaşmazlığın ve ürettiği her sorunun dünyaya ağır bedeller ödettiğine geçmişte olduğu gibi bugün de şahitlik ediyoruz. Akliselim olan her insanın bu düşünce biçimini ve bu sistemi sadece adaletsiz ve ayrımcı olarak betimlemekle kalmayıp bu tür çarpık yaklaşımlarla mücadele etme çabası içinde olması gerekmektedir.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında tüm insanlığın sesi olması umuduyla kurulan Birleşmiş Milletler (BM), artık daha vahim bir hale bürünen yapısal sorunları nedeniyle sadece “güçlü” olanlara imtiyaz tanıyan bir mekanizma haline gelmiştir. BM Güvenlik Konseyi'nin adaletsiz ve eşitsiz yapısının hem geçmişteki Bosna ve Ruanda hem de günümüzdeki Ukrayna, Suriye ve Filistin gibi krizlerde ne kadar işlevsiz kaldığı tüm dünya tarafından bir kez daha görülmüştür.

Türkiye olarak bu çarpık yapının değişmesi gerektiğine inanıyor; daha adil, daha eşit, daha barışçıl ve daha istikrarlı yeni bir dünya düzeninin tesisi için her platformda yoğun bir gayret gösteriyoruz. Bu bağlamda Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan tarafından dile getirilen “Dünya Beşten Büyüktür” şif-

arıyla BMGK reformu yolunda somut ilerlemeler sağlayacak önerilerde bulunuyoruz.

“BM Reformu: Uluslararası İŞ Birliğine Yeni Bir Yaklaşım” kitabı da BMGK’daki veto yetkisi sayesinde küresel sorunların çözümlerini sadece kendi çıkarlarına göre dizayn eden ölkelere karşı adil

ve eşit bir düzenin sağlanması için ortaya koyduğumuz gayretlerimizi ve tezlerimizi içermektedir. Herkes için adalet ve eşitlik ilkesiyle Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın vurguladığı gibi “Güçlünün haklı olduğu değil, haklının güçlü olduğu bir sistem” için mücadele etmeyi sürdüreceğiz.

İÇİNDEKİLER ■

TAKDİM	5
PREFACE	69
ÖN SÖZ	7
FOREWORD	71
<hr/>	
1. NEDEN BM REFORMU YAPILMALI	13
WHY IS UN REFORM NECESSARY?	75
1.1. BM'nin İnsani Krizlerdeki Karnesi	16
UN's Report on Humanitarian Crises	78
1.2. BM'nin Barışı Koruma Reformu	18
UN's Peacekeeping Reform	80
<hr/>	
2. ULUSLARARASI BARIŞ ALANINDA BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'İN ÖNEMİ, BARIŞ GÜCÜ VE İNSANLIĞIN SORUNLARI	19
THE IMPORTANCE OF THE UNITED NATIONS IN THE FIELD OF INTERNATIONAL PEACE, PEACEKEEPING AND HUMANITY'S PROBLEMS	81
2.1. İnsanlığın Güncel Sorunları	26
The Current Problems of Humanity	88
2.1.1. İklim Krizi	26
The Climate Crisis	88
2.1.2. Terörizmle Mücadele	28
Combating Terrorism	90
2.1.3. Enerji Kaynaklarının Tükenmesi	30
The Depletion of Energy Resources	92
2.1.4. Gıda Krizi	32
The Food Crisis	94

2.1.5. Su Krizi	34
Water Crisis	96
2.1.6. Siber Tehditler	36
Cyber Threats	98
2.1.7. Düzensiz Göç Hareketleri	37
Irregular Migration Movements	99
2.1.8. Ekonomik Sorunlar	40
Economic Problems	102
2.1.9. Salgınlar	41
Pandemics	103
2.1.10. Bölgesel Çatışmalar ve Ötekileştirme	42
Regional Conflicts and Marginalization	104
<hr/>	
2.2. İnsanlığı Bekleyen Yeni ve Yenilenen Tehditler	44
New and Renewed Threats to Humanity	106
2.2.1. Nükleer Tehditler	44
Nuclear Threats	106
2.2.2. Vekâlet Savaşlarındaki Artış	47
Rise in Proxy Wars	109
2.2.3. Otonom Silah Sistemleri	47
Autonomous Weapon Systems	109
2.2.4. Biyolojik Tehditler	48
Biological Threats	110
2.2.5. Uzaydan Gelen Tehditler ve Uzay Çatışmaları	49
Threats from Space and Space Conflicts	111
<hr/>	
3. BM REFORM GEREKÇELERİ VE ÖNERİLERİ	51
REASONS AND PROPOSALS FOR UN REFORM	113
3.1. BM Reformunun Gerekçeleri	52
Reasons for UN Reform	113
3.1.1. Güvenlik Konseyi ve Genel Kurul İlişkisi ile Meşruiyet Sorunu	52
Security Council-General Assembly Relationship and the Legitimacy Issue	114
3.1.2. Veto ve Güvenlik Konseyi'nin Adaletsiz Yapısı	53
The Injustice of the Veto System and the Security Council	115
3.1.3. BM'nin İşlevsellik ve Etkinlik Sorunu	54
The UN's Problem of Functionality and Effectiveness	116

3.1.4. BM'nin Kapsayıcılık ve Temsil Sorunu	55
The UN's Inclusivity and Representation Issue	117
3.2. BMGK Reform Önerileri	58
UNSC Reform Recommendations	120
3.2.1. Dünya Liderleri ve Reform Önerileri	58
World Leaders and Recommendations for Reform	120
3.2.2. BMGK Reform Çalışma Grupları ve Talepleri	60
UNSC Reform Working Groups and Their Demands	122
3.3. Türkiye'nin Daha Adil Bir Dünya İçin Reform Vizyonu	61
Türkiye's Reform Vision for a Fairer World	123
3.4. Dünya Beşten Büyüktür	64
"The World Is Bigger Than Five"	126

1. Neden BM Reformu Yapılmalı?

Birleşmiş Milletler kurulduğu günden bu yana 77 yıl geçmiş fakat 5 daimi üyede ve veto yetkisinde hiçbir değişikliğe gidilmemiştir. Uluslararası arenanın güç dengelerinin dinamik olan yapısına rağmen Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) daimi üyelerinin bu güç dengesindeki değişimleri yansıtmadığı açıktır. Dünyadaki güvenlik sorunları artık 20. yüzyılın ikinci yarısından çok daha farklı bir boyutta karşımıza çıkmaktadır. Gelişen teknoloji, küresel ısınma, siber savaşlar, kaynakların kıtlıkları ve düzensiz göç hareketleri insani güvenlik açısından dünyada hem enerji hem de hayatta kalmak için temel kaynak arayışlarını tetiklerken; kitlesel göçler, nüfus politikaları, hibrit savaş, vekâlet savaşları gibi birçok unsur özellikle bölgesel güvenlik açısından büyük sorunlar yaratmaktadır. Tüm bu nedenler çerçevesinde BM Güvenlik Konseyi'nde reform ihtiyacı uzun bir zamandır gündemde tartışılan konular arasında yer almaktadır. Reform ihtiyacının temelinde; değişen küresel gereklilikler doğrultusunda daha etkin işleyecek ortak güvenlik sistemi kurulmasının gerekliliği vardır. Uluslararası sorunların değişen niteliği, 1945 dünyasının şartlarına göre tasarlanmış bir yapının sorunları çözmek noktasında bir değişime ihtiyaç duymasının kaçınılmaz olduğu gerçeğini öne çıkarmaktadır. BM üyelerinin bir bütün halinde temsil edildiği Genel Kurul'un, sınırlı bir temsile sahip BMGK'nın gölgesi altında sadece tavsiye verme işlevi ve buna paralel olarak, insani güvenlik ihtiyaçlarının oldukça yoğun olduğu yerler ile BMGK eylemi gerektiren çatışmaların ortaya çıktığı gelişmekte olan ülkelerin görüşlerinin BMGK'da layıkıyla temsil edilmemesi düzenlenmesi gereken çalışmalar arasındadır.

BMGK, bugünün güç dengesini, aktörler arası ilişkiler dengesini ve jeopolitik gerçekleri yansıtmamaktadır. BMGK'nin demokratik, temsil niteliğine haiz ve sorumlu bir organ olacak şekilde reforme edilmesi dünya için elzemdir. Üye devletlerin her birinin eşit oy hakkına ve yaptırım gücüne sahip olması ve Güvenlik Konseyi'nin daha eşit, adil, temsil kabiliyeti yeterli, etkin ve sorumlu bir organ haline gelmesi gerekmektedir.

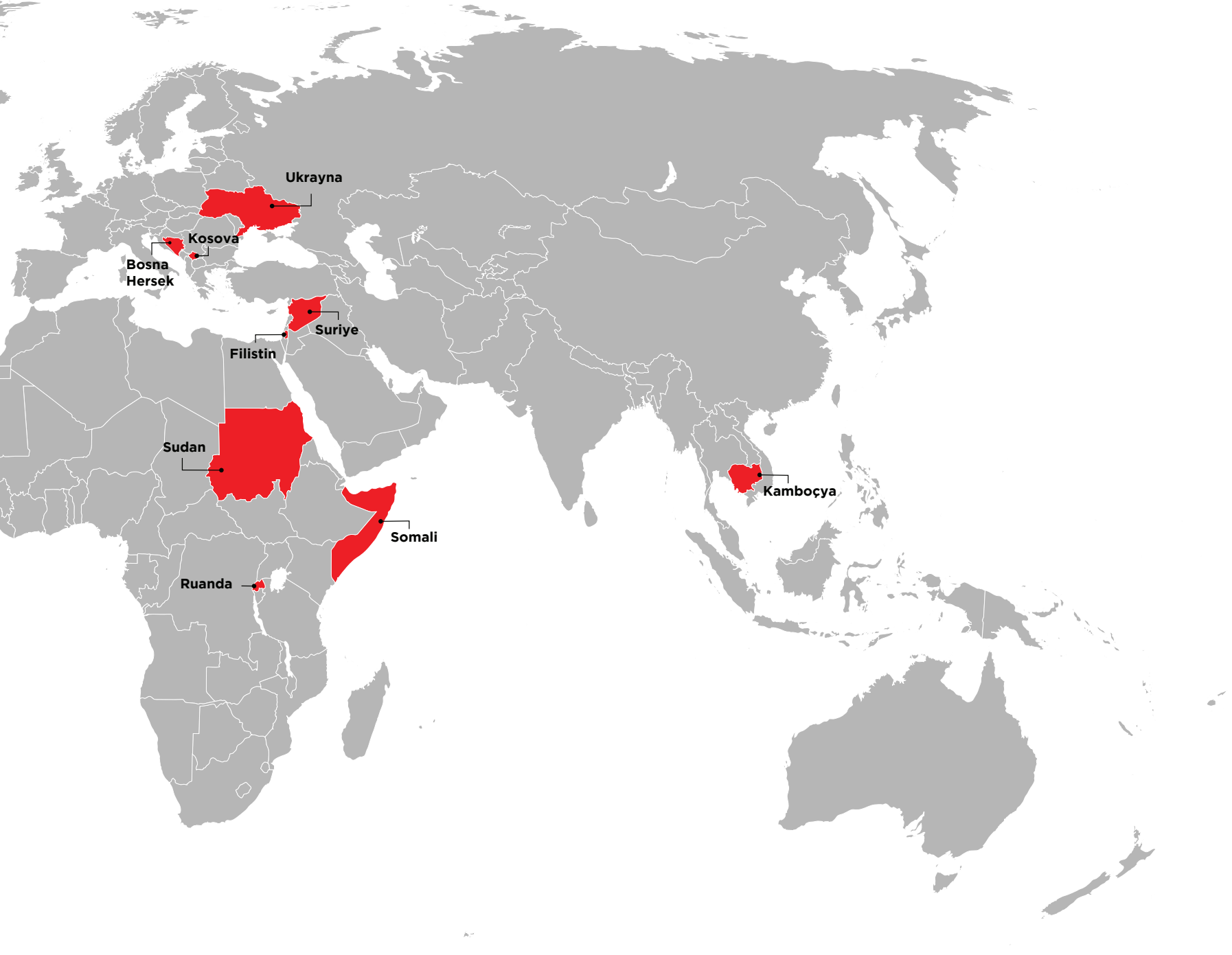
Reform ihtiyacının temelinde; değişen küresel gereklilikler doğrultusunda daha etkin işleyecek ortak güvenlik sistemi kurulmasının gerekliliği vardır. Uluslararası sorunların değişen niteliği, 1945 dünyasının şartlarına göre tasarlanmış bir yapının sorunları çözmek noktasında bir değişime ihtiyaç duymasının kaçınılmaz olduğu gerçeğini öne çıkarmaktadır.

1.1. BM’NİN İNSANİ KRİZLERDEKİ KARNESİ

BM’nin Gerçekleştirilen Ve Gerçekleştirilemeyen Barış Gücü Operasyonlarındaki Karnesi

Barış Gücü’nün dünyanın en tehlikeli yerlerinde görev yaptığı bir gerçektir. Barış Gücü belli bölgelerde şiddetin kademeli olarak azalmasına, iç savaşların bitmesine ve devlet otoritesinin yeniden inşasına yardımcı olmuştur. Ancak kısıtlı sayıdaki başarı, bu misyonun kuruluş amaçlarını tamamıyla yerine getirdiği anlamına gelmemektedir. İster sahadaki gerçeklere ister istatistiklere bakılsın, BM’nin kurulduğu tarih olan 1945 ve ilk Barış Gücü görevinin hayata geçirildiği 1948’den bu yana dünyada milyonlarca insan öldürülmüş, yerinden edilmiş, işkenceye maruz kalmıştır. Bu acı olaylar her gün yaşamaya devam etmektedir.

1.2. BM'NİN BARIŞI KORUMA REFORMU

Barışı koruma faaliyetleri 70 küsur yıllık süreç içerisinde bazı değişimler geçirmiştir. Ancak haritada yer alan insanlık krizlerinden de anlaşılacağı gibi bu değişimler istenilen seviyede değildir. Buldukları bölgede öncelikli görevlerinden biri savunmasız sivilleri korumak olan Barış Gücü askerlerinin Bosna örneğinde olduğu gibi bu kutsal göreve ihanet ettiği hadiseler mevcuttur. Bu noktada Barış Gücü'nün personel eğitimi de dâhil olmak üzere kapsamlı bir reforma ihtiyacı olduğu açıktır. Barış Gücü askerleri ne kadar iyi eğitilmiş ve iyi niyetli olurlarsa olsunlar yeterli asker bölgeye sevk edilmediyse ve belki de hiç asker sevk edilmediyse “Barışı Korumak” da mümkün olamamaktadır. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri António Guterres pek çok söyleminde Barış Gücü reformunun öneminden bahsetmiştir. Guterres sadece söylem düzeyinde kalmamış Barış Gücü reformu konusunda Barışı Koruma için Eylem (Action for Peacekeeping) stratejisi ortaya koymuştur.

2. Uluslararası Barış Alanında Birleşmiş Milletler'in Önemi, Barış Gücü ve İnsanlığın Sorunları

İkinci Dünya Savaşı dünyaya barışın ne kadar önemli bir değer olduğunu hatırlatırken bu kolektif bilincin dünyaya kazandırdığı ön önemli kuruluş ise kuşkusuz Birleşmiş Milletler'dir (BM). Birleşmiş Milletler, 24 Ekim 1945'te dünya barışını, güvenliğini korumak ve uluslar arasında ekonomik, toplumsal ve kültürel iş birliği oluşturmak için kurulmuştur. BM'nin kuruluşundan 3 yıl sonra BM'nin çatışmalarda daha etkin bir rol oynamasını temin etmek üzere Barış Destekleme ve Koruma Operasyonları (Barış Gücü) mekanizması tesis edilmiştir.

”

Bariş Gücü zamanla çatışma ve bunalımları yumuŖatmak, büyümelerini önlemek ve uyuŖmazlıkların bariŖçi yollarla çözümlüne yardımcı olmak için baŖvurulan bir araç halini almıŖtır.

BirleŖmiŖ Milletler BariŖ Gücü ilk kez 1948 yılında, BM Güvenlik Konseyi'nin aldığı kararla, Orta Doğu'da (İsrail ve Arap komŖuları) ateŖkesin muhafazası için oluŖturulmuŖ bir gözlem ekibini kapsıyordu. Bu tarihten itibaren çatışmaların önlenmesi ve kriz yönetimi için önemli bir araç olarak görölmeye başlanmıŖtır. BariŖ Gücü zamanla çatışma ve bunalımları yumuŖatmak, büyümelerini önlemek ve uyuŖmazlıkların bariŖçi yollarla çözümlüne yardımcı olmak için baŖvurulan bir araç halini almıŖtır.

Barış Gücü, Birleşmiş Milletler'in en görünür faaliyeti ve "uluslararası barış ve güvenliğin korunması" misyonuna en çok hizmet eden mekanizmalarından biridir. Birleşmiş Milletler Barış Gücü operasyonları Afrika, Amerika, Asya ve Pasifik, Avrupa ve Orta Doğu operasyonları olarak kategorize edilen 59 operasyonu kapsamaktadır.

Bariş Gücü'nn bariş ve güvenliği konsolide etme çatı görevinin dışında pek çok önemli yan görevleri de vardır. Bariş gücü sivilleri koruma, aktif bir biçimde çatışmaları engelleme, polis güçlerini eğitme, militanları silahsızlandırma gibi uzun vadede çatıŐmasızlıĐı sağlayıp devlet otoritesini güçlendiren bir rol oynama çabasındadır.

BM Bariş Gücü'nn çok değerli çabalarına rağmen dünya çapında yaklaşık 50 çatışma bölgesinde, yaklaşık bir buçuk milyar insan Şiddet tehdidi altında yaşamaktadır.

Barış Gücü fikri ve ona hizmet eden herkesin çabası çok değerlidir. Son 70 yılda, 1 milyondan fazla erkek ve kadın, 70'den fazla BM barışı koruma operasyonunda BM bayrağı altında görev yapmıştır. 125 ülkeden 100.000'den fazla askeri, polis ve sivil personel şu anda 12 barışı koruma operasyonunda görev yapmaktadır. Tüm bu emekler göz ardı edilmeden, hem gerçekleştirebilen hem gerçekleşse bile geç kalınan hem de BMGK'da veto kullanımı nedeniyle hiç gerçekleşmeyen misyonları tartışmak önemlidir. BM'nin yetersiz kaldığı ve başarısız olduğu çatışmaların ortaya konması, yıllardır BM bünyesinde barışın tesisi ve korunması çabalarına hizmet eden insanların emeklerinin heba edilmemesi için önem taşımaktadır.

2.1. İNSANLIĞIN GÜNCEL SORUNLARI

2.1.1. İklim Krizi

İklim krizi bugün yarattığı etkiler ve gelecekte yaşamı tehdit edecek birçok sorun ile dünyayı ilgilendiren en önemli meseleler arasında yer almaktadır. Bu küresel sorunla mücadele etmek üzere, 1992 yılında Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (UNFCCC) kabul edilmiştir. İklim değişikliğiyle ilgili temel uluslararası belge olan Sözleşme; sera gazı emisyonlarını azaltmaya, iklim değişikliğinin yarattığı olumsuzluklara uyum sağlanmasına, iklim değişikliğiyle mücadelede gelişmekte olan ülkelere finans ve teknoloji desteği sağlanmasına, araştırma ve kapasite geliştirmeye ve sera gazı yutaklarını (örneğin ormanlar, okyanuslar, göller) korumaya teşvik etmektedir. Sözleşme, sera gazı emisyonlarının azaltılması için, ülkelerin kalkınma önceliklerini ve özel koşullarını göz önüne alarak “ortak fakat farklılaştırılmış sorumluluklar ve göreceli kabiliyetler” ilkesine dayanmaktadır. Bu ilke; gelişmiş ülkelerin sanayi devriminden sonra iklim değişikliğine sebep olan sera gazlarını atmosfere diğer ülkelere göre çok daha fazla salmalarından ötürü sorumlulukları olduğuna işaret etmektedir. Bu itibarla, Sözleşmenin Ek-II listesinde yer alan ve küresel ısınmada tarihi sorumluluğu bulunan gelişmiş ülkeler; gelişmekte olan ülkelere Sözleşme kapsamında, finansman, teknoloji ve kapasite destekleri ile bunlara ulaşılmasını sağlamak için uygun görülecek teşvik ve kolaylıkları sağlamayı taahhüt etmişlerdir.

UNFCCC'nin uygulama aracı olan Paris Anlaşması ise; 2020 sonrası iklim değişikliği rejiminin çerçevesini teşkil etmektedir. Anlaşma, insan kaynaklı sera gazı salımlarının neden olduğu küresel sıcaklık artışını uzun vadede, sanayileşme öncesi döneme kıyasla 2 santigrat derecenin altıyla sınırlamayı hedeflemekte; bu konuda 1,5 santigrat dereceyi yakalamanın önemine dikkat çekmektedir. Söz konusu hedefe erişilmesini teminen, tüm ülkeler göreceli kabiliyetleri itibarıyla salım azaltımı ile ilgili ulusal katkılarını sunmuş ve uygulamaya koymuştur.

Ayrıca; Dünya Meteoroloji Örgütü (WMO) ve BM Çevre Programı (UNEP) tarafından kurulan Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC) de insan faaliyetlerinin neden olduğu iklim değişikliğinin risklerini değerlendirmek üzere çalışmalar yürütmekte, raporlar yayımlayarak iklim değişikliğinin her geçen gün artan etkilerine dikkat çekmekte, UNFCCC bağlamındaki çalışmalara katkı sağlamaktadır.

Düzensiz göç hareketleri, yeni afetler, salgınlar, kıtlık, susuzluk gibi canlı hayatını ve türlerini tehdit eden bu kaçınılmaz sorun için Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP) ve Dünya Meteoroloji Örgütü (WMO) önemli çalışmalar yapmaktadır.

Öte yandan, günümüzde savaşlar, sürdürülebilir olmayan kalkınma politika ve uygulamaları ve ekonomik krizler iklim krizinin boyutlarını çok daha tehlikeli bir noktaya taşımaktadır. Bu noktada ülkelerden özellikle eşitlik ve adalet ilkeleri çerçevesinde taahhütlerine bağlı kalmaları beklenmektedir.

2.1.2. Terörizmle Mücadele

Günümüzdeki en büyük tehditlerden biri de devlet dışı silahlı terör gruplarının yaratmış olduğu güvenlik riskleridir. BM bünyesinde hazırlanan terörle ilgili suçların önlenmesi için BM Genel Kurulu ve BM Güvenlik Konseyi'nin aldığı kararlar ile üye devletler arasında terörizmle mücadele konusunda ortak güvenlik bağlamında bir iş birliği oluşturulmaya çalışılmaktadır. BM Genel Kurul'u, "terörizmi" ilk kez uluslararası bir sorun olarak 1972 yılında 3034 sayılı kararı ile kabul etmiştir. Genel Kurul 1996'da 210 sayılı karar çerçevesinde, bir Ad Hoc Komitesi kurulmasına karar vermiştir.

Devlet destekli terörizm BM Genel Kurul'unun 189 sayılı kararı (1984) çerçevesinde egemen bir devletin siyasi istikrarını bozmak için bir terör örgütüne destek politikasının kabul edilemez olduğu hususu ile belirtilmiştir. BM Genel Kurulu ilk kararını 1994 yılındaki 60 sayılı "uluslararası terörizmi sona erdirmek için gerekli önlemler" deklarasyonu ile almıştır.

2005 yılı Eylül ayında gerçekleşen BM Dünya Zirvesi'nde Genel Sekreter Kofi Annan 5 ana unsur belirlemiştir; bu çerçevede kapsamlı, ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde, iş birliği içerisinde

terörizmle mücadele edilmesi gerektiği vurgulanmıştır. 20 Eylül 2006 BM Genel Kurul’unda oy birliği ile 288 sayılı “BM Küresel Terörle Mücadele Stratejisi” kabul edilmiştir. “BM Küresel Terörle Mücadele Stratejisi” ile tüm BM Üye Devletleri ilk kez terörle mücadelede ortak bir stratejik ve operasyonel yaklaşım üzerinde anlaşmışlardır. BM Küresel Terörle Mücadele Stratejisi, terörizmin tüm biçimleri ve tezahürleriyle kabul edilemez olduğuna dair açık bir mesaj gönderirken, terörizmi önlemek ve terörle mücadele etmek için hem bireysel ve hem de toplu olarak pratik adımların atılmasını ön görmektedir.

Karar ve eylem planları açısından terör eylemlerinin yayılmasının engellenmesi için koşulların değişmesi, terörle mücadele tedbirlerinin ele alınması, terörle mücadelede BM’nin rolünün güçlendirilmesi ve hukukun üstünlüğü “BM Küresel Terörle Mücadele Stratejisi”nin sacayaklarını oluşturmaktadır.

BM Genel Kurulu, BM Küresel Terörle Mücadele Stratejisini her iki yılda bir gözden geçirmekte, üye devletlerin terörle mücadele öncelikleriyle uyumlu gelişme gösteren bir belge olarak güncelliğini ve geçerliliğini korumasına dikkat etmektedir. Ayrıca yine BMGK’ya bağlı kurulan Terörle Mücadele Komitesi, Terörle Mücadele Ofisi, BM Küresel Terörle Mücadele Stratejisi açısından önem taşımaktadır.

28 Eylül 2001 tarihinde alınan terörizme yönelik 1373 sayılı Güvenlik Konseyi kararına BM üyesi tüm devletlerin uyması zorunlu kılınmıştır. Bu kararda; terörizmin mali kaynaklarının kesilmesi, üye ülkeler arasında yoğun iş birliğinin gerçekleştirilmesi, terörist eylemlere girişenlerin ağır suçlu olarak yargılanması, teröristlere mülteci statüsü tanınmaması ve BM üyesi ülkelerin terörizmle mücadele için uluslararası iş birliğini öngören tüm sözleşmelere katılmaları gibi konuları içermektedir. Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer terörizm, terör finansörleri, teröristlerin dolaşımı, yabancı teröristler ve aşırıcılık ile mücadele, sınır güvenliği, siber güvenlik gibi konularda çalışmalar yaparak ortak eylem ve ortak görüş oluşturmaya çalışan BM, günümüzde gittikçe artan terör yapılanmaları ve eylemleri ile bu konuda zayıf kalmıştır. Bunun altında da BM’nin terör ile mücadele kapsamında özellikle veto yetkisine sahip olan beş daimi üyenin endişelerini önceliklendirmesi yatmaktadır. Dolayısıyla Orta Doğu, Afganistan, Afrika gibi bölgeler başta olmak üzere dünyanın geri kalanındaki terör eylemleri ile mücadelede BM’nin adil, eşit ve ortak bir anlayışa ihtiyacı olduğu ve bu konuda reformun gerekliliği elzem olarak görülmektedir.

Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer terörizm, terör finansörleri, teröristlerin dolaşımı, yabancı teröristler ve aşırıcılık ile mücadele, sınır güvenliği, siber güvenlik gibi konularda çalışmalar yaparak ortak eylem ve ortak görüş oluşturmaya çalışan BM, günümüzde gittikçe artan terör yapılanmaları ve eylemleri ile bu konuda zayıf kalmıştır.

2.1.3. Enerji Kaynaklarının Tükenmesi

Covid-19 pandemisi ile başlayan ve Ukrayna-Rusya Savaşı ile derinleşen enerji krizi dünyanın en büyük sınamalarını da beraberinde getirmektedir. Dünyada pek çok ülke, enerjide kaynak kısıtlılığı ve enerji fiyatlarındaki artışa karşı sürdürülebilir geleceğin yenilenebilir enerjide olduğu görüşündedir. Enerji kaynaklarına erişimde yaşanan sıkıntılar bir yandan yeni enerji arayışlarını beraberinde getirirken, diğer yandan iklim değişikliğiyle mücadele ve çevre mülhazaları dâhil yeni teknolojiler ve inovasyon yoluyla ekonomileri temiz enerji temelinde yeniden dönüştürme sürecini başlatmıştır. Bu yaklaşımın BM'nin en önemli politikalarından birini teşkil ettiği söylenebilir.

Enerji kaynaklarına erişimde yaşanan sıkıntılar bir yandan yeni enerji arayışlarını beraberinde getirirken, diğer yandan iklim değişikliğiyle mücadele ve çevre mülhazaları dâhil yeni teknolojiler ve inovasyon yoluyla ekonomileri temiz enerji temelinde yeniden dönüştürme sürecini başlatmıştır.

António Guterres, yenilenebilir enerjiye geçişi hızlı bir şekilde başlatmak için kritik eylem çağrısında bulunmuştur. Tüm bu eylemlerin yanında bazı gelişmekte olan ülkeler, gelişmiş ülkelere yedi kat daha fazla finansman maliyeti ödemektedir. Bu sebeple çok taraflı kalkınma bankaları ve kalkınma finansmanı kuruluşlarının yönetim ve hissedarları gelişmekte olan ülkeleri desteklemeli, sorumluluk almalı ve hesap verebilir olmalıdır.

Birleşmiş Milletler Gıda, Enerji ve Finans Küresel Kriz Müdahale Grubu (GCRG) tarafından yayımlanan raporda, enerjiye erişimde yaşanan sıkıntılarla birlikte bu şartlarda ancak en yüksek fiyat verebilen ülkelerin enerjiyi elde edebileceği uyarısında bulunulurken, hükümetlerin enerji kesintisinin ciddileşmesi veya enerji tedarikinin tamamen durmasından kaçınmak için maliye politikalarında, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasındaki uçurumun giderilmesinin önemine dikkat çekilmektedir.

2.1.4. Gıda Krizi

Dünya Gıda Güvenliği ve Beslenme Durumu 2021 raporu, en savunmasız nüfus gruplarının gıda güvenliği ve beslenme durumunun, COVID-19 pandemisinin sağlık ve sosyo-ekonomik etkileri nedeniyle daha da kötüleşeceğini göstermektedir. 2020'de 720 ila 811 milyon insanın aç kaldığı tahmin edilmektedir. Yüksek maliyetler ve düşük satın alınabilirlik, milyarlarca insanın sağlıklı beslenememesine neden olmaktadır. 2000 yılında, dünya liderleri yoksullukla mücadele için geniş bir vizyon oluşturmak üzere Birleşmiş Milletler'de bir araya gelmiş ve Binyıl Kalkınma Hedefi oluşturulmuştur. Binyıl Kalkınma Hedeflerinin arkasındaki küresel seferberlik Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin odak noktasını oluşturmuştur.

Yetersiz beslenme prevalansı 2020 yılında yüzde 8,4'ten yüzde 9,9'a yükselmiştir. 2020'deki toplam yetersiz beslenen insan sayısının (768 milyon), 282 milyonu Afrika'da, 418 milyonu Asya'da ve 60 milyonu Latin Amerika ve Karayipler'de yaşamaktadır. 2020'de dünyadaki neredeyse her üç kişiden biri (2,37 milyar) yeterli gıdaya erişememiştir. Yeterli gıdaya ulaşamayan insan sayısında bir yılda yaklaşık 320 milyonluk bir artış yaşanmıştır.

Küresel olarak, 2020'de beş yaşın altındaki çocukların 149,2 milyonu (yüzde 22,0) beslenme yetersizliği yüzünden gerekli vücut gelişimini gösterememiştir.

BM 2012 yılında Sıfır Açlık Mücadelesi'ni, bir nesil içinde açlıktan arınmış bir dünyaya doğru küresel bir harekete ilham vermek için başlatmış, BM Genel Sekreteri António Guterres 2030 yılına kadar Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine ulaşmak için Gıda Sistemleri Zirvesi düzenlemiştir. Gıda güvenliği için çalışan BM kuruluşları, Dünya Gıda Programı WFP, Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü, Dünya Bankası, Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu'dur.

Ukrayna – Rusya Savaşı ile ağırlaşan tahıl krizi gelişmekte olan ülkeleri açlığa mahkûm bırakmıştır. Türkiye bu noktada hem savaşın kalıcı ateşkes ile sonuçlanması hem de gıda krizinin çözülmesi için önemli bir diplomasi çalışması başlatmıştır. BM Genel Sekreteri António Guterres ve tarafların katılımı ile İstanbul'da gerçekleştirilen Tahıl Koridoru Antlaşması ile güvenlik endişeleri bertaraf edilerek dünyada gıda krizini gidermek için çok önemli bir adım atılmıştır.

Tahıl Koridoru Antlaşması

Dünya yapısal değişimlerden geçerken 22 Temmuz 2022 tarihinde Türkiye ev sahipliğinde, Rusya, Ukrayna, Birleşmiş Milletler (BM) ve Türkiye arasında imzalanan Tahıl Koridoru Antlaşması, Rusya-Ukrayna savaşının neden olduğu küresel çapta yaşanan gıda krizinin çözümü için önemli bir diplomasi başarısı olarak dünya tarihine geçmiştir.

Türkiye'nin sergilediği adil, tarafsız, dengeli, şeffaf ve ilkeli tutum sayesinde dünyayı küresel çapta etkisi altına alan gıda sorununa çözüm bulmak umuduyla gerçekleştirilen Tahıl Koridoru

Antlaşması, BM Genel Sekreteri António Guterres ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın üstün çabaları ile sonuca ulaşmıştır.

İstanbul'da gerçekleşen müzakere ile Ukrayna limanlarında mahsur kalan tahılın çıkarılması, başta Afrika ülkeleri olmak üzere tahıl krizinden en çok etkilenen ülkelere sevkiyatın yapılabilmesi, küresel gıda piyasalarında güvenin tazelenmesi ve fiyatların düşmesi başlıca hedefler arasındadır.

Tahıl koridoru anlaşması ile Rusya'nın Ukrayna tahıl gemilerinin Karadeniz limanlarından geçmesine izin vermesi ve gıda krizinin son bulması amaçlanmaktadır. Savaş halinde bulunan iki ülkenin de güvenini kazanan Türkiye, insani maksatlı bu faaliyet çerçevesinde Türk boğazlarından giriş-çıkış yapacak olan gemilerin yine İstanbul'da kurulan Müşterek Koordinasyon Merkezi tarafından kontrolünün yapılmasında da BM, Rusya Federasyonu ve Ukrayna ile birlikte önemli bir rol üstlenmiştir. Tahıl Koridoru Antlaşması BM ve Türkiye'nin ileride tesis edilmesi umut edilen barışa giden yolda ve savaş ile ağırlaşan gıda sorununa aranan çözümde atılmış tarihi bir adımdır.

”

Tahıl koridoru anlaşması ile Rusya'nın Ukrayna tahıl gemilerinin Karadeniz limanlarından geçmesine izin vermesi ve gıda krizinin son bulması amaçlanmaktadır.

2.1.5. Su Krizi

WHO/UNICEF 2019 verilerine göre dünyada 2,2 milyar insanın güvenli bir şekilde yönetilen içme suyu hizmetlerine erişimi bulunmamaktadır. 4,2 milyar insan uygun ve sağlıklı sanitasyon hizmetlerinden yoksundur. Her yıl beş yaşın altındaki 297.000 çocuk, sanitasyon hizmetlerinin eksikliği, kötü hijyen veya güvenli olmayan içme suyu kullanımı nedeniyle ishalleri hastalıklardan ölmektedir. 2 milyar insan ise su sıkıntısı çeken ülkelerde yaşamaktadır.

Güvenli su ve sanitasyona sınırlı erişim, su kaynakları ve ekosistemler üzerindeki artan baskı ile kuraklık ve sel riski dâhil olmak üzere suyla ilgili zorluklar özellikle dezavantajlı ve fakir bölgelerde ve ülkelerde görülmektedir. Bu bölgelerde çocuk ölümlerini azaltmak, 6 numaralı Sürdürülebilir Kalkınma Hedefi çerçevesinde herkese temiz ve güvenli içme suyu ile sanitasyon hizmeti sağlamak için daha fazla çaba gösterilmesi, ayrıca adaleti sağlamak için, başta Afrika olmak üzere gelişmekte olan ülkelerin BM’de ve diğer uluslararası platformlarda seslerinin daha fazla duyurulmasının temini ve su sorunlarına çözüm aranması önem taşımaktadır.

Özellikle dezavantajlı bölgelerde çocuk ölümlerini azaltmak için daha fazla çaba gösterilmesi ve adaleti sağlayacak şekilde başta Afrika olmak üzere her ülkenin kendi sorunlarını ifade edebileceği temsil hakkının BM’de hayata geçirilmesi gerekmektedir.

2.1.6. Siber Tehditler

Bilgi ve iletişim teknolojilerinin kötüye kullanılması BM'nin güvenlik alanında en çok tartışılan konuların başında gelmektedir. Özellikle internet ve yeni dijital teknolojilerin; terör eylemleri gerçekleştirmek, kışkırtmak, eleman devşirmek, finanse etmek veya planlamak için kötüye kullanılması konusunda dünyada artan bir endişe söz konusudur.

Güvenlik Konseyi Üye Devletleri “kamu ve özel sektördeki paydaşlarla ulusal, bölgesel ve uluslararası ortaklıklar kurmaya veya güçlendirmeye; ortak eğitim ve ilgili iletişim veya acil durum uyarı ağlarının kullanılması veya kurulması da dâhil olmak üzere kritik altyapı tesislerine yapılan terörist saldırılardan kaynaklanan hasarı araştırmak, bunlara müdahale etmek ve bunlardan kaynaklanan hasarları gidermek” ile yükümlüdür.

BM Terörle Mücadele Ofisi (UNOCT), yeni teknolojiler alanında, insan haklarına saygı gösterirken terörizme ve şiddet içeren aşırıcılığa karşı açık kaynak bilgi ve dijital kanıt toplamak için sosyal medyanın kullanımına ilişkin bir proje de dâhil olmak üzere, çeşitli girişimlere sahiptir. Siber Güvenlik ve Yeni Teknolojiler programı, özellikle, kritik altyapıya yönelik terörist aktörler tarafından gerçekleştirilen siber saldırıların önlenmesinde üye devletlerin ve özel kuruluşların kapasitelerini artırmayı amaçlamaktadır. Bu minvalde kritik altyapıya ve/veya IoT (nesnelerin interneti) cihazlarına yönelik kinetik siber saldırılar, terörist içeriğin çevrimiçi yayılması, teröristlerin çevrimiçi iletişim kurması, dijital terör finansmanının engellenmesi mücadele alanındaki önemli başlıklardır.

Siber Güvenlik ve Yeni Teknolojiler programı, özellikle, kritik altyapıya yönelik terörist aktörler tarafından gerçekleştirilen siber saldırıların önlenmesinde üye devletlerin ve özel kuruluşların kapasitelerini artırmayı amaçlamaktadır.

2.1.7. Düzensiz Göç Hareketleri

Uluslararası Göç Örgütü (IOM) Dünya Göç Raporu 2022'ye göre, 2020 yılı itibariyle, uluslararası göçmenlerin sayısının dünya genelinde yaklaşık 281 milyon olduğu ve bu sayının 2019'dakinden 9 milyon daha fazla olduğu tahmin edilmektedir. 2016 yılında IOM, Birleşmiş Milletler ile bir anlaşma imzalayarak BM'nin uzman kuruluşlarından biri haline gelmiştir.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR)'ne göre, 2019 sonunda dünya çapında küresel olarak zorla yerinden edilen insan sayısı 2022 Mayıs ayı itibarıyla ilk defa 100 milyonu geçmiştir. Bunların 32,1 milyonu mülteciyken (UNHCR'nin yetkisi altında 26,3 milyon mülteci, Birleşmiş Milletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı (UNRWA)'nın yetkisi altında 5,8 milyon Filistinli mülteci), geriye kalan nüfusun 60,1 milyonu ise ülke içinde yerinden edilmiş, 4,5 milyon kişi sığınmacı ve 4,4 milyon kişi yurt dışında yerinden edilmiş Venezuelalı'lar'dan oluşmaktadır.

2016 yılında BM Genel Kurulu, büyük mülteci ve göçmen hareketlerini ele alan üst düzey bir genel kurul toplantısı düzenlemiş ve sonunda konuyla ilgili tavsiyeler içeren "Güvenle ve Haysiyetle: Büyük Mülteci ve Göçmen Hareketlerinin Ele Alınması" raporunu hazırlanmıştır.

BM Üye Devletleri, Mülteciler ve Göçmenler için New York Deklarasyonu olarak bilinen ve göçe yönelik kapsamlı bir yaklaşıma duyulan ihtiyacı kabul eden bir dizi taahhüt kabul etmiş, bu deklarasyon ile göçmenlerin sürdürülebilir ve kapsayıcı kalkınmaya olumlu katkısının yanında, göçmenlik durumlarına bakılmaksızın tüm göçmenlerin güvenliğini, haysiyetini ve insan haklarını ve temel özgürlüklerini korumayı taahhüt etmiştir. Ancak bugün dünyanın farklı bölgelerinden göçe zorlanan insanların din, dil, ırk gibi özelliklerinin gözetilerek ayrımcılığa maruz bırakıldığı görülmektedir. BM içindeki adaletsiz yapının daha adil bir dünya çatısı altında tüm insanlara eşit haklar sağlayacak şekilde revize edilmesi taahhütlerin yerine getirilmesi için önemlidir.

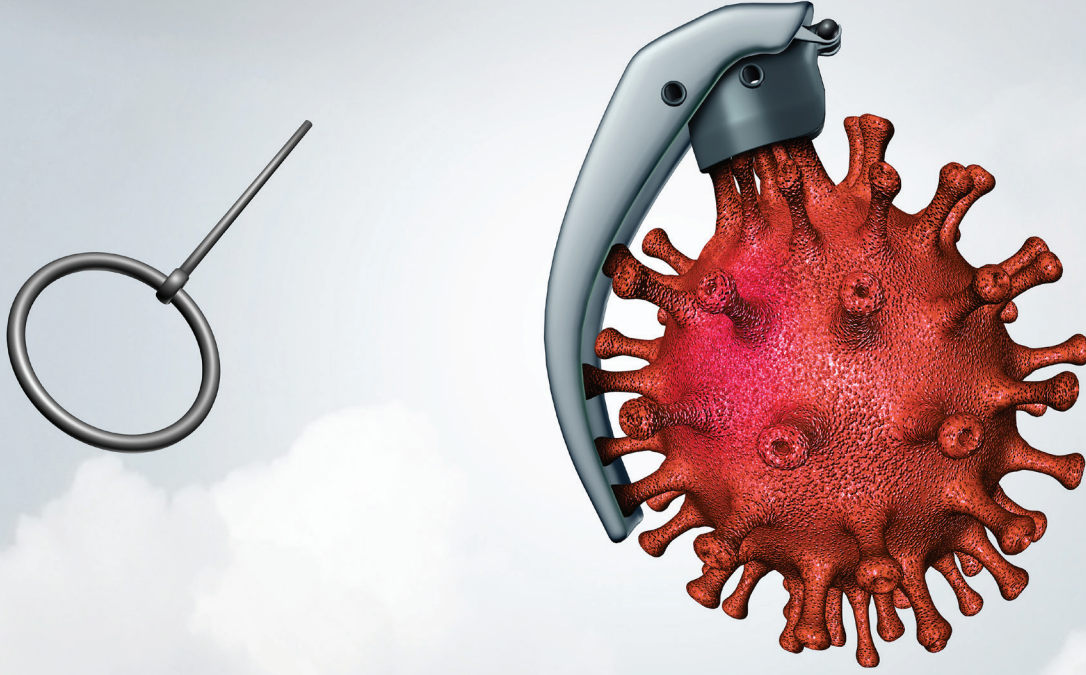

2.1.8. Ekonomik Sorunlar

1945'te Birleşmiş Milletler'in altı ana organından biri olarak kurulan Ekonomik ve Sosyal Konsey (EKOSOK), sürdürülebilir kalkınmanın üç boyutu olan ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlarını ilerletmek için Birleşmiş Milletler sisteminin merkezinde yer almaktadır. Konsey, genel rehberlik ve koordinasyon sağlayarak sürdürülebilir kalkınmaya adanmış çeşitli yan kuruluşlar ve BM kuruluşları ailesini birbirine bağlamaktadır. Bunlar arasında bölgesel ekonomik ve sosyal komisyonlar, önemli küresel meselelerin hükümetler arası tartışmalarını kolaylaştıran işlevsel komisyonlar, önemli küresel normatif çerçeveler oluşturan uzman kuruluşlar ve kalkınma taahhütlerini insanların yaşamlarında gerçek değişikliklere dönüştürmek için dünya çapında iş başında olan uzman ajanslar, programlar ve fonlar bulunmaktadır. Özellikle COVID-19 pandemisi sonrası zorlaşan koşullar, dünya genelinde yaşanan ekonomik kriz, Ukrayna-Rusya savaşı ile birlikte artan göç hareketleri, dünyada yaşanan işsizlik sorunu, enerji ve gıda fiyatlarında görülen artış EKOSOK çatısı altında finansman harcamalarının yapıldığı yerler hakkında ciddi endişeler ve tartışmaları da beraberinde getirmektedir. Dünyada zengin ülkelerin, yoksul ülkelerin artan borçluluğuna ve bunun nasıl hafifletileceğine odaklanmaları gerekmektedir.

2.1.9. Salgınlar

2020'de COVID-19 salgını, Ocak ayında Dünya Sağlık Teşkilatı (DST) tarafından bir halk sağlığı acil durumu ilan edilmiş ve Mart ayında küresel bir salgın olarak nitelendirilmiştir.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreter Vekili Amina Mohammed tarafından toplanan “Rise for All”, COVID-19'dan sosyal ve ekonomik iyileşmeye yönelik BM yol haritasını desteklemek ve BM Müdahale ve Kurtarma Güven Fonu'nu finanse etmek amaçlarını taşımaktadır. COVID-19 pandemisi ile mücadelede özellikle kadınlar, gençler, engelli kişiler açısından önemli çalışmalar içermektedir. İklim değişiklikleri, küresel ısınma, buzulların erimesi sonucunda yeni virüslerin ortaya çıkma ihtimali dünyanın yeni bir küresel pandemiye hem ekonomik hem de kaynak yetersizliği nedeniyle hazır olmadığını göstermektedir. Pandemi ile savaş veren az gelişmiş ülkelerin maske, aşı ve sağlık imkânları açısından ikinci planda kaldığı COVID-19 süreci boyunca acı bir tablo ile gözler önüne serilmiştir. Eşit şartlarda yaşam hakkının sağlanması, az gelişmiş ya da gelişmekte olan ülkelerin önündeki engellerin kaldırılması ve daha adil bir dünyada yaşayabilmek için söylemlerden ve hayata geçirilemeyen eylemlerden çok daha fazlasına ihtiyaç duyulmaktadır.

2.1.10. Bölgesel Çatışmalar ve Ötekileştirme

Birleşmiş Milletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı (UNRWA), 1949'da BM Genel Kurulu tarafından Ortadoğu'daki kayıtlı Filistinli mültecilere hizmet vermek üzere görevlendirilmiştir.

Bölgesel çatışmalar söz konusu olduğunda, merkezi Cenevre'de bulunan BM Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR) sahada yoğun olarak faaliyet göstermektedir. UNHCR personelinin en büyük kısmı Asya ve Afrika'daki ülkelerde bulunmaktadır. En büyük UNHCR operasyonları arasında Afganistan, Kolombiya, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Mali, Pakistan, Suriye, Ürdün, Lübnan, Türkiye ve Irak yer almaktadır.

17 Aralık 2018'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, uluslararası iş birliği olmadan mülteci sorunlarına sürdürülebilir bir çözümün sağlanamayacağını kabul ederek, daha öngörülebilir ve adil sorumluluk paylaşımı için bir çerçeve olan Mültecilere İlişkin Küresel Mutabakat'ı kabul etmiştir.

BM Barış Güçleri genellikle mültecilerin yaşamak zorunda olduğu kampları korumak için görev yapmaktadır. Mültecilerin; yiyecek, su, sanitasyon ve sağlık gibi temel ihtiyaçlara erişimleri olmaması halinde, BM bu ihtiyaçları karşılamaktadır. Ancak asıl olan insanların eşit ve adil yaşama hakkı kapsamında ötekileştirilerek düşmanlaştırılmadan adil yaşam haklarına sahip olmasının sağlanmasıdır. Ötekileştirme ile düşmanca şiddet eylemleri beslenmekte, düşmanlaştırılan insanların terör örgütlerine katılmasına zemin hazırlanmaktadır. Bu sebeple BM'nin dünyanın her yerindeki mültecilere eşit şart ve politikalarda hizmet etmesi, beş daimi üyenin çıkarları dışında insan haklarını adil bir dağılımla koruması önem arz etmektedir.

Ötekileştirme ile düşmanca şiddet eylemleri beslenmekte, düşmanlaştırılan insanların terör örgütlerine katılmasına zemin hazırlanmaktadır. Bu sebeple BM'nin dünyanın her yerindeki mültecilere eşit şart ve politikalarda hizmet etmesi, beş daimi üyenin çıkarları dışında insan haklarını adil bir dağılımla koruması önem arz etmektedir.

2.2. İNSANLIĞI BEKLEYEN YENİ VE YENİLENEN TEHDİTLER

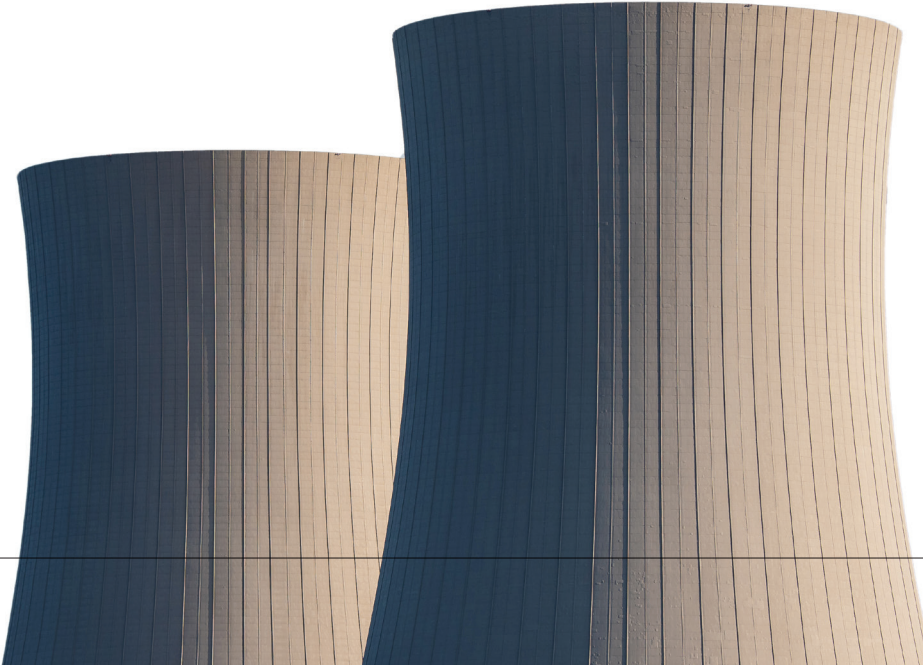
Yukarıda bahsedilenlerin tamamı hali hazırda insanlığın uğraştığı tehditlerle bağlantılıdır. Ancak bu konularda eğer önlem alınmazsa yakın gelecekte insanlığı bekleyen yeni krizler ortaya çıkacaktır.

2.2.1. Nükleer Tehditler

Nükleer silahlar icat edildiğinden beri insanlık adına bir tehlike olmuştur. Ancak hali hazırda teknolojileri eskiyen ve güncellenmeyen nükleer santraller savaşlarda bir koz olarak kullanılabilir. Nükleer silahların kontrolü, nükleer silahsızlanma ve yayılmanın önlenmesi çaba ve düzenlemeleri, istikrarı pekiştiren özellikleri nedeniyle büyük önem taşımaktadır. Kitle İmha Silahlarının (KİS) yayılması ve teröristler tarafından ele geçirilmesi sadece bölgesel değil, küresel barış ve güvenlik için ciddi bir tehdit halini almıştır. Uluslararası toplumun, iş birliği içerisinde, nükleer silahsızlanma ve yayılmanın önlenmesi hedefleri doğrultusunda, daha güvenli ve istikrarlı bir dünya için çaba göstermesi gerekmektedir.

Nükleer silahların kontrolü, nükleer silahsızlanma ve yayılmanın önlenmesi çaba ve düzenlemeleri, istikrarı pekiştiren özellikleri nedeniyle büyük önem taşımaktadır.

Fukuşima Nükleer Santrali - Japonya

Meydana gelen doğal afetler sonucu **Fukuşima Nükleer Santrali**'ndeki kazalar, özellikle alt-yapısı yenilenmeyen santrallerin dünya için ortaya koyduğu potansiyel tehlike adına önemli bir göstergedir.

Zaporijya Nükleer Santrali - Ukrayna

Rusya-Ukrayna savaşında **Zaporijya Nükleer Santrali**'ne yönelik saldırılar savaş ve çatışmalarda nükleer santrallerin ciddi bir tehlike unsuru olabileceğinin göstergesidir.

Nükleerin bir enerji biçiminde kullanılmasının dışında silah olarak kullanılması tüm insanlığın sonunu getirebilecek kadar büyük bir tehdittir. Nükleer silahların ve silah teknolojisinin yayılmasını önlemeyi, nükleer enerjinin barışçıl kullanımlarında iş birliğini arttırmayı ve nihai olarak nükleer silahsızlanmayı hedefleyen Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Antlaşması'nın (NPT) tam olarak uygulanmasına yönelik çabalar güçlendirilmelidir. Türkiye NPT rejiminin güçlendirilerek tam anlamıyla uygulanması amacıyla ve nükleer silahlardan arındırılmış bir dünya hedefine bağlı kalarak gayretlerini sürdürmektedir.

2.2.2. Vekâlet Savaşlarındaki Artış

Dünya artık bir ülkenin bir diğer ülkeyi işgali ile gerçekleşen klasik savaşlardan giderek uzaklaşmaktadır. Ülkelerdeki belli grupları kışkırtma ve terör örgütü tipi yapıları kullanarak gerçekleştirilen vekâlet savaşları bir yöntem olarak giderek yaygınlaşmaktadır. Büyük güçlerin vekâlet savaşları ile desteklenen iç savaşlar tüm dünyada artarken bu durumun bir yöntem olarak benimsenmesi dünyanın gelecekte daha güvensiz bir yer olabileceği tehlikesini artırmaktadır.

Ülkelerdeki belli grupları kışkırtma ve terör örgütü tipi yapıları kullanarak gerçekleştirilen vekâlet savaşları bir yöntem olarak giderek yaygınlaşmaktadır

2.2.3. Otonom Silah Sistemleri

Yapay zeka ve otonom silah sistemleri alanlarında dünyada önemli yaşanmaktadır. Bu teknolojilerin askeri alanda “sorumlu” şekilde kullanımı konusunun küresel düzeyde etik, hukuki, siyasi ve stratejik açılardan ele alınması ve olumlu-olumsuz tüm veçheleriyle değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

2.2.4. Biyolojik Tehditler

Biyolojik tehditlerden bahsedildiğinde sadece insanları, hayvanları ve bitkileri öldüren ya da hastalanmalarına sebep olan organizmalar ve bunlar sayesinde yapılan saldırılar değil aynı zamanda biyolojik çeŐitliliĐin azalması da anlaşılmalıdır. Ekonomik ve sosyal kalkınma ile ekosistemlerin korunması bakımından hayati önem teşkil eden biyolojik çeŐitlilik kaynaklarının zarar görmesinin engellenmesi; insanlığın iklim değişikliğiyle mÜcadele gibi önemli sorumluluklarından biridir.

2.2.5. Uzaydan Gelen Tehditler ve Uzay Çatışmaları

Dünyanın atmosferine giren asteroit riskler, dünyanın ortak hareket etmekte zorlandığı alanlardan biridir. Bu noktadaki uluslararası boyutta atılan ilk adım BM bünyesinde kurulan “Uluslararası Asteroit Uyarı Ağı” adı altındaki örgüt olmuştur. Son yıllarda, uzay ve silah teknolojilerindeki hızlı gelişmeler nedeniyle, uzaydaki faaliyet ve konuşlandırmalar, ulusal güvenlik değerlendirmeleri bakımından da ön plana çıkmaya başlamıştır. Uzayda sorumlu davranış ilkeleri geliştirilmesine yönelik BM’de başlatılan çabalara hız verilmelidir.

3. BM Reform Gerekçeleri ve Önerileri

3.1. BM REFORMUNUN GEREKÇELERİ

3.1.1. Güvenlik Konseyi ve Genel Kurul İlişkisi ile Meşruiyet Sorunu

Kapsamlı, ilkeli ve soyut bir reform önerisi için Güvenlik Konseyi ile Genel Kurul arasındaki ilişkinin de hassasiyetle ele alınması gerekmektedir. Bu ilişki Genel Kurul lehine düzeltilmediği müddetçe herhangi bir reform çabasının beklenen sonucu vermesi mümkün görünmemektedir. BM bu ilişkiyi yıllar yılı tersinden kurduğu için sorun yaşanmış; Genel Kurul, Güvenlik Konseyi'nin kararlarını meşrulaştırıcı bir araç olarak konumlandırılmıştır.

Mevcut durumun aksine tüm ülkelerin temsil edildiği Genel Kurul'un Güvenlik Konseyi'ni yetkilendirdiği bir reform tercih edilmelidir. Beş daimî üyenin sınırsız yetkilerle donatıldığı bir yapı yerine tüm dünyanın beklentilerine daha uygun bir Güvenlik Konseyi'nin şekillenmesini sağlayan bir düzenleme gerekmektedir. Böyle bir modelin geliştirilmesi ile Genel Kurul'un yetkilerinin genişletilmesi ve alınan kararların üye devletler tarafından meşruluğunun artırılması beklenmektedir.

3.1.2. Veto ve Güvenlik Konseyi'nin Adaletsiz Yapısı

BM içerisinde adaletsizliğe neden olan en önemli konulardan biri de veto sorunudur. Modern bir hukuk sisteminde olması gereken kontrol ve denge işlevini yerine getirebilecek bir sistemin inşa edilmesi reformun önemli bir unsurudur. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesinin veto yetkisinin olması, diğer devletler ile bu beş devlet arasında çıkarların uzlaşamamasına neden olmaktadır.

Rakamlarla ifade etmek gerekirse, BM Güvenlik Konseyi'nin önüne gelen 2446 tasarıdan 249'u veto edilmiştir. Bu vetolardan 112'si Rusya, 81'i ABD, 29'u İngiltere, 16'sı Fransa ve 11'i Çin tarafından kullanılmıştır. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse, masaya gelen konuların neredeyse %10'u bir veya birkaç daimî üye tarafından veto edilmiş ve sonuçsuz kalmıştır. Veto yetkisinin kullanıldığı bu %10 ise kritik konuları kapsamaktadır. Veto yetkisinin kullanılması kadar veto tehdidinde bulunulması da BMGK'nın işlevini yerine getirememesine neden olmuştur. BM'nin beş daimi üyesinin, bölgesel ve küresel sorunların kendi çıkarlarını doğrudan ya da dolaylı yünden etkileme ihtimaline karşı çekimser kalması ya da veto yetkisini kullanması veya kullanmakla tehdit etmesi dünyada istenilen barış ortamını sağlayamamaktadır.

BMGK'nın beş daimi üyesinin oy tercihlerini, çoğu zaman jeopolitik çıkarlarına ulaşmada başvurdukları bir araç olarak kullandıkları görülmüştür. Ne yazık ki tüm dünya değişirken BMGK'nın yapısı değişmemiş, veto yetkisine sahip daimi üyelerin tek başlarına sistemi işleme hale getirmelerini engelleyecek bir yöntem geliştirilememiştir.

3.1.3. BM'nin İşlevsellik ve Etkinlik Sorunu

Birleşmiş Milletler'in karşı karşıya kaldığı sorun sadece küresel sistemin açmazları ve uluslararası terörizmin neden olduğu problemlerle sınırlı değildir. BM'nin işlevsellik ve etkinlik sorunu daha da derinleşmiş bir küresel yönetim sorununu içinde barındırmaktadır.

Dünya sisteminin sorunları giderek genişlerken BM, küresel yönetişimin temel dinamiklerinden biri olarak işleyişini sürdürmektedir. Tüm uluslararası örgütlerin iyi bir küresel yönetişimin ortaya çıkarılmasına yeteri kadar katkı sunması gerekmektedir.

Bu sebeple adaletsizlik ve işlevsizlik gibi sorunların çözülmesi elzem hale gelmiştir. Çözüm için tesis edilmesi gereken küresel barış ve istikrar için önce adil bir sistemi inşa etmek gerekmektedir. BM Güvenlik Konseyi'nde varlığını hâlen çok güçlü bir şekilde sürdüren ve iki kutuplu dünyanın kalıntısı olan statüko, günümüzün ihtiyaçlarına cevap verememektedir.

BM kurulduğu tarihten bu yana karşılaşılan güncel sorun ve tehditlere, bütün üye devletlerinin onayına bakmaksızın dünyanın yasama organı gibi hareket ederek müdahale etmektedir.

3.1.4. BM'nin Kapsayıcılık ve Temsil Sorunu

BM, kurulduğunda üye sayısı 51 idi. Buna karşılık Güvenlik Konseyi başlangıçta 5 daimi ve 6 geçici olmak üzere 11 üyeden oluşuyordu. 1965 yılında ilk ve son kez Güvenlik Konseyi'nin üye sayısı değiştirildi ve daimi üyeler aynı kalırken geçici üyelerin sayısı 15'e çıkartıldı. İlerleyen yıllarda dünya üzerinde bulunan egemen devletlerin neredeyse tamamını bünyesine dâhil etmeyi başaran örgüt, günümüzde 193 üye sayısına ulaşmıştır. BMGK'nın günümüzdeki üyeler arasında temsil oranı yaklaşık olarak on üçte bir oranındadır. BM Şartı'nın ilk halindeki temsil oranıyla kıyaslandığında günümüzdeki temsil oranının çok düşük kaldığı görülmektedir.

Güvenlik Konseyi daimi üyeliklerinde Avrupa iki ülkeyle temsil edilirken, Güney Amerika ve Afrika'dan tek bir daimi üye bulunmamaktadır. Hâlbuki tüm Avrupa nüfusu dünya nüfusunun ancak yüzde beşine karşılık gelmektedir. 600 milyon üzerindeki Güney Amerika Güvenlik Konseyi'nde daimi bir üyeyle temsil edilmemektedir. 1,2 milyarlık Afrika'dan ve İslam dünyasından da daimi bir üye Konsey'de yer almamaktadır. Temsilde adaleti zedeleyen bir başka unsur da çok kültürlüğü yansıtmamasıdır.

BMGK'nın günümüzdeki üyeler arasında temsil oranı yaklaşık olarak on üçte bir oranındadır. BM Şartı'nın ilk halindeki temsil oranıyla kıyaslandığında günümüzdeki temsil oranının çok düşük kaldığı görülmektedir.

3.2. BM GK REFORM ÖNERİLERİ

3.2.1. Dünya Liderleri ve Reform Önerileri

“**S**adece beş ülkenin bütün dünyanın kaderini etkileyecek konularda karar vermesi ne ahlaki ne adildir. Dünya beş ülkeden büyüktür. Çok kutuplu, çok merkezli, çok kültürlü, daha kapsayıcı ve adil bir dünya inşa etmek mümkündür. Böylesi bir dünya için ilk adres BM'dir. Barışın, istikrarın, adaletin ve etkin küresel yönetişimin yolu, BM'nin reforma tabi tutulmasından geçmektedir.”

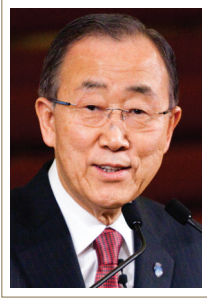
*Türkiye Cumhurbaşkanı
Recep Tayyip Erdoğan*

“**R**eformu gündemde tutmamızın genel amacı, insanlığın karşı karşıya olduğu günümüzün karmaşık problemlerini çözmek adına daha donanımlı bir '21. yüzyıl BM'si yaratmaktır.”

*Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri
António Guterres*

“**T**üm dünyadaki insanların BM konusundaki hayal kırıklıklarını oldukça iyi anlıyorum. Veto gücü yüzünden uluslararası mekanizma harekete geçemiyor. BM 20 yıldır reformu tartışıyor ancak bu reform konusunda Güvenlik Konseyi daimi üyeleri nedeniyle bir adım bile atılamadı.”

*Eski Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri
Ban Ki Moon*

“**F**ransa olarak Güvenlik Konseyi'nin genişlemesini savunuyoruz.”

*Fransa'nın Eski Cumhurbaşkanı
Francois Hollande*

“**5** daimi üyeye ait olan veto hakkı ulusal çıkarlar için kullanıl-
mamalı.”

*Meksika Eski Devlet Başkanı
Enrique Peña Nieto*

3.2.2. BMGK Reform Çalışmaları Grupları ve Talepleri

BMGK reform önerilerinin başında, BM'nin kurulduğu 20. yüzyılın ilk yarısından günümüze yaşanan değişimler sonucunda günümüzde hem değişen şartların hem de küresel tehdit ve ihtiyaçların gereğince karşılanamaması yer almaktadır. Bu anlamda reform gerekliliklerinin başında temsil alanının artırılması gelmektedir. Mevcut durum, temsil açısından var olan ihtiyaçların karşılanmasında yetersiz kaldığını göstermektedir. BMGK beş daimi üyesinin alınan kararlara veto yetkisi ile müdahale etmesi, BM'nin kuruluş amacına günümüz şartlarında hizmet etmesini engellemektedir.

Kofi Annan'ın önerisi ile oluşturulan A ve B reform modellerinden bu yana BM bünyesindeki resmi ya da gayri resmi çalışma gruplarında gündeme getirilen talep ya da önerilerin dikkate alınarak BMGK'da bir yenilemeye gidildiğini söylemek mümkün değildir.

BMGK reformuna dair hükümetlerarası müzakereler kapsamında ülkeler G4 Grubu, Konsensüs için Birlik Grubu, Afrika Grubu, L69 ve Arap Grubu gibi oluşumlar altında bir araya gelerek reform konusundaki görüşlerini paylaşmaktadır.

Türkiye'nin "Dünya Beşten Büyüktür" söylemi BMGK reformu kapsamındaki çalışmalara yaptığı katkıların önemli gerekçelerinden birini oluşturmaktadır. Türkiye özellikle beş daimi ülkenin dünyanın farklı bölgelerinde yaşanan sorunlara müdahale edilmesi kapsamında kendi çıkarlarını koruyarak BMGK'yı işlevsiz kılmalarına karşı bir reform çağrısında bulunmaktadır. Bölgesel sorunların artması, bu sorunların bölgelerle sınırlı kalmayarak dünyanın her yerine yayılması, inşa edilen adaletsiz sistemin artık her ülkenin bir sorunu haline geleceğini gözler önüne sermektedir.

Kofi Annan'ın önerisi ile oluşturulan A ve B reform modellerinden bu yana BM bünyesindeki resmi ya da gayri resmi çalışma gruplarında gündeme getirilen talep ya da önerilerin dikkate alınarak BMGK'da bir yenilemeye gidildiğini söylemek mümkün değildir.

3.3. TÜRKİYE’NİN DAHA ADİL BİR DÜNYA İÇİN REFORM VİZYONU

Türkiye, daha adil bir dünya için BM’nin günümüz koşullarına uygun olarak reforme edilmesini, tüm dünya vatandaşlarının yaşama hakkını korumak ve beş daimi üyenin hegemonyası altında kalmadan gelişmekte olan ya da dezavantajlı bölgelerde bulunan devletlerin eşit şartlarda dünya kaynaklarına, güvenlik imkânlarına, sömürüye karşı kendi kaynaklarını kullanma hakkına erişmesini sağlamak için savunmaktadır.

Çözüm önerimiz "**Dünya Beşten Büyüktür**" ifadesinde kendini bulan, BM Güvenlik Konseyi’nin yapısının değiştirilmesini merkeze alan bir perspektifin hayata geçirilmesidir. BM reformu için atılacak ilk adım veto yetkisinin kaldırılmasıdır. Sonrasında kapsamlı ve ilkeli teklifler üzerinden yeni bir BM inşa edilmelidir. Böylece, dünyadaki tüm ülkelerin bu önemli karar mekanizmasında yer alması/alabilmesi temin edilmiş olacaktır.

BMGK toplam üye sayısının yalnızca on yeni geçici üyeyle birlikte yirmi beşe yükselmesi önerilmiştir. Karar alma sisteminde çoğunluk esasının getirilmesi daha adil bir dünya için savunulan kararlar arasındadır.

3.4. “DÜNYA BEŞTEN BÜYÜKTÜR”

Türkiye Dünya Beşten Büyüktür diyerek, kendi çıkarları doğrultusunda dünyaya yön vermek isteyen ve adil bir sistemin oluşmasını engelleyen beş daimi ülkeden dünyanın çok daha büyük olduğunu ifade etmektedir.

Aynı zamanda Türkiye daha adil bir sistem arayışında BM Güvenlik Konseyi'nin yeniden yapılandırılmasını, daha adil bir temsil yapısına kavuşması için köklü bir değişim yapılmasını talep etmektedir.

BM kendisini “adalet ve güvenliği, ekonomik kalkınma ve sosyal eşitliği tüm ülkelere sağlamayı amaç edinmiş küresel bir kuruluş” olarak tanımlamasına rağmen, bunun gereklerini yerine getirmekte etkisiz kalmaktadır.

İlkemiz, mevcut küresel sistemin sahip olduğu yeni dinamiklerin eski düzenin devamını imkânsız kıldığını yüksek sesle dile getirerek, veto yetkisinin sağladığı imtiyazı kökten değişikliğe tâbi tutacak devrimsel bir pozisyon ortaya koymak ve bunu savunmaktadır.

Ortak barış arayışında güçlünün “haklı” olduğu dünyada barışı inşa etmek mümkün olmamaktadır. Türkiye'nin Dünya Beşten Büyüktür diyerek savunduğu, haklının güçlü olduğu bir dünyadır.

Yeni dünyanın gerçeklerine uygun yeni bir düzen inşa etmek zorunluluğu kıtlıklar, savaşlar, işgaller, iklim değişiklikleri, kitlesel göçler ile artarken daha adil ve etkin bir BM için Güvenlik Konseyi'nin yetkilerinin daraltılması ve Genel Kurul yetkilerinin genişletilmesi bir zorunluluktur. Bu noktada dünyanın büyük çoğunluğu bir araya gelmeli ve şu karara varmalıdır: "Dünya Beşten Büyüktür".

BM kendisini “adalet ve güvenliği, ekonomik kalkınma ve sosyal eşitliği tüm ülkelere sağlamayı amaç edinmiş küresel bir kuruluş” olarak tanımlamasına rağmen, bunun gereklerini yerine getirmekte etkisiz kalmaktadır.

UN REFORM:
**A NEW APPROACH
TO INTERNATIONAL
COOPERATION**

PREFACE

Problems encountered in any part of the world can quickly lead to consequences that affect all humanity. Issues such as climate change, global warming, famine, thirst, irregular migration movements, and terrorism pose serious threats to global peace and stability. As a result, it is essential to find global solutions to global issues in collaboration using a fair and realistic approach.

In the current international system, which only protects and grants privileges to developed countries, disadvantaged countries are crushed under the weight of an unfair price imposed on their shoulders by an unjust global structure, particularly because the five permanent members of the United Nations Security Council use their veto power for their own interests. To leave a liveable world for future generations, the entire world must not turn

its back on disadvantaged regions; to ensure justice, it must act in coordination with voluntary cooperation. As a result, the United Nations, the world's most important institution for maintaining peace and ensuring security, must implement a system where all of humanity is prioritised and where the right is strong rather than the strong is right. A UN Security Council that acts on the priorities of only five permanent members cannot prevent conflicts and establish peace, stability, and security. We regard insisting on a system that is incapable of creating a fairer world for the present and the future as complicity in a crime against humanity.

Türkiye has been repeatedly and explicitly stating that a radical reform is required for the United Nations to fulfil its mission and address the conditions, threats, security concerns, and needs of today. The principles we shared with

the international community on every platform for the restructuring of the UN, based on the mottos "The world is bigger than five" and "A fairer world is possible," have become the feelings of not only us, but also of the majority of countries under the umbrella of the UN.

As Türkiye, we have recently achieved significant diplomatic success in ending the Russia-Ukraine war and establishing a grain corridor that will allevi-

ate the global food crisis caused by this conflict. We will continue to make the same efforts to introduce the necessary UN reforms and meet the world's need for justice. Türkiye, which has always been a strong solution partner in the face of global problems ranging from food security to terrorism, wars and conflicts to refugee issues, pandemics to climate change, will continue to pave the way for the establishment of a more just, equal, and stable global order.

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE
RECEP TAYYİP ERDOĞAN

FOREWORD

The Western-centred mentality, which attempts to understand people and societies solely through power, has alienated the powerless with adjectives such as "primitive, savage, and undeveloped," and through this process has constructed a so-called "power of superiority" for itself. The alienated have been viewed as objects of those seeking to maintain power, both in historiography and in everyday life, by being constructed solely for the purpose of being exploited. Today, as in the past, we see that every conflict caused by racist, discriminatory, unequal, and unjust practises, as well as every problem they cause, exact a high price on the world. Every rational person should not only describe this way of thinking and this system as unjust and discriminatory,

but also work to combat such distorted perspectives.

The United Nations (UN), which was founded after World War II with the hope of becoming the voice of all humanity, has devolved into a mechanism that grants privileges only to the "strong" due to its growing structural problems. The entire world has again witnessed how the UN Security Council's unjust and unequal structure has become dysfunctional in previous crises such as Bosnia and Rwanda, as well as the current crises in Ukraine, Syria, and Palestine.

As Türkiye, we believe that this distorted structure must be changed; we are working hard on every platform to establish a more just, equal, peaceful, and

stable world order. In this context, with our President Recep Tayyip Erdoğan's slogan "The world is bigger than five," we make suggestions that will provide concrete progress on the path of UNSC reform.

The book "UN Reform: A New Approach to International Cooperation" also includes our efforts and theses to ensure

a fair and equal order against countries that design solutions to global problems solely for their own interests, owing to their veto power at the UN Security Council. With the principle of justice and equality for all, we will continue to fight for "a system where the right is strong rather than the strong is right" as our President Recep Tayyip Erdoğan has emphasised.

UN REFORM:
**A NEW APPROACH
TO INTERNATIONAL
COOPERATION**

1. Why is UN Reform Necessary?

Seventy-seven years have passed since the establishment of the United Nations, but no change has been made in the five permanent members and the veto power. Despite the dynamic nature of the power balances in the international arena, it is clear that the permanent members of the United Nations Security Council (UNSC) do not reflect the changes in this balance of power. Security problems in the world now appear in a much different dimension than in the second half of the 20th century. While developing technology, global warming, cyber wars, scarcity of resources, and irregular migration movements trigger the search for basic resources for both energy and survival in the world in terms of human security; Many factors such as mass migrations, population policies, hybrid wars, proxy wars create great problems, especially in terms of regional security. For all these reasons, the need for reform in the UN Security Council has been on the agenda for a long time. The basis of the need for reform is the necessity of establishing a common security system that will operate more effectively in line with ever-changing global requirements. The changing nature of international problems highlights that it is inevitable that a structure designed according to the conditions of the world in 1945 needs a change to solve problems. The General Assembly, in which the UN members are represented as a whole, only gives advice under the shadow of the UNSC with limited representation, and in parallel, the views of the developing countries where the humanitarian security needs are quite intense, and the conflicts that require UNSC action arise are not represented adequately; this is one of the areas that require regulation.

The basis of the need for reform is the necessity of establishing a common security system that will operate more effectively in line with ever-changing global requirements. The changing nature of international problems highlights that it is inevitable that a structure designed according to the conditions of the world in 1945 needs a change to solve problems.

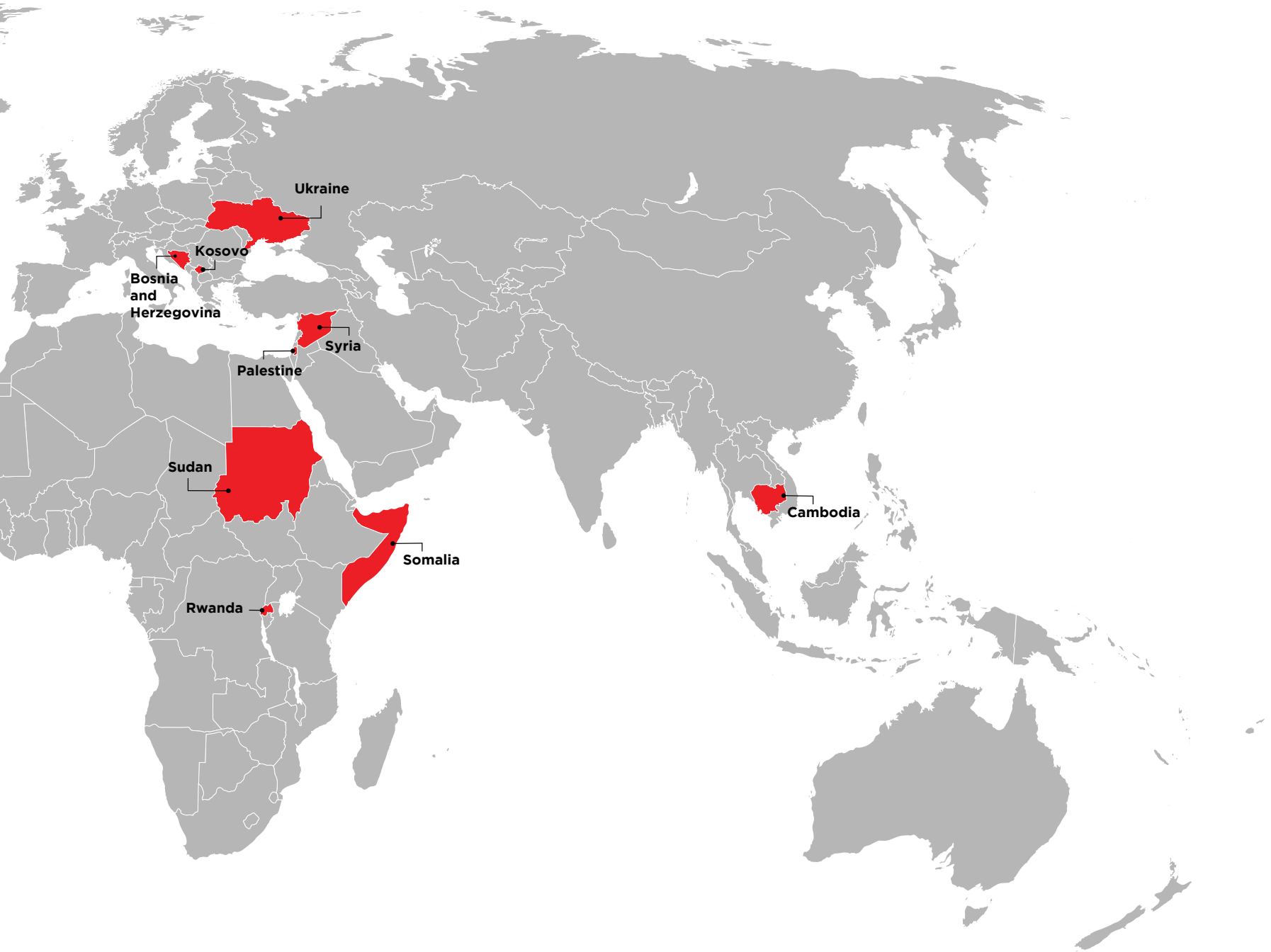
The UNSC does not reflect today's balance of power, the balance of relations between actors and geopolitical realities. Reforming the UNSC to be a democratic, representative and responsible body is essential for the world. Each member state should have equal voting rights and sanction power, and the Security Council should become a more equal, fair, adequately representative, effective and responsible body.

1.1. UN'S REPORT ON HUMANITARIAN CRISES

UN's Report on Peacekeeping Operations that were and were not Performed

It is a fact that the Peacekeeping operates in some of the most dangerous regions on earth. The Peacekeeping has helped to gradually reduce violence, end civil wars, and rebuild state authority in certain regions. However, a small number of achievements does not necessarily indicate that the mission has fully attained its founding objectives. Whether looking at the facts on the ground or the statistics, millions of people worldwide have been killed, displaced and tortured since 1945, when the UN was established, and 1948, when the first Peacekeeping mission was launched. These tragic events keep taking place every day.

1.2. UN'S PEACEKEEPING REFORM

Peacekeeping activities have undergone some changes over the span of more than 70 years. However, as evidenced by the humanitarian crises depicted on the map, these adjustments fall short of expectations. There have been incidents where Peacekeeping soldiers, whose primary duty is to protect defenceless civilians, betrayed this sacred duty, as in the case of Bosnia. At this point, it is clear that the Peacekeeping needs comprehensive reform, including personnel training. No matter how well-trained and well-intentioned Peacekeeping soldiers are, it is impossible to "Keep Peace" if insufficient or no personnel are dispatched to the region. United Nations Secretary-General António Guterres made many remarks about the importance of Peacekeeping reform. In addition to stating it verbally, Guterres also presented an Action for Peacekeeping strategy on Peacekeeping reform.

2.
**The Importance
of the United
Nations in
the Field of
International
Peace,
Peacekeeping
and Humanity's
Problems**

While the Second World War served as a reminder to the world of the importance of peace, the United Nations is undoubtedly the most significant institution that this collective consciousness delivered to the world (UN). The United Nations was established on October 24, 1945, to maintain world peace and security and to establish economic, social and cultural cooperation among nations. Three years after the establishment of the UN, the Peace Support and Peacekeeping Operations (Peacekeeping) mechanism was established to ensure that the UN plays a more active role in conflicts.

”

Over time, the Peacekeeping has evolved into a mechanism used to mitigate conflicts and crises, prevent their escalation, and promote peaceful resolution.

The first United Nations Peacekeeping mission included the deployment of a team of observers to the Middle East to monitor the ceasefire between Israel and its Arab neighbours with the UN Security Council resolution in 1948. Since then, it has been considered an essential instrument for conflict prevention and crisis management. Over time, the Peacekeeping has evolved into a mechanism used to mitigate conflicts and crises, prevent their escalation, and promote peaceful resolution.

The UN Peacekeeping is the most visible mission of the UN and one of the tools that best serve its purpose of "maintaining international peace and security." The United Nations Peacekeeping operations cover 59 operations categorised as Africa, America, Asia and the Pacific, Europe and the Middle East.

In addition to its primary objective of promoting peace and security, the Peacekeeping has numerous vital secondary missions. Peacekeepers are trying to play a role in protecting civilians, actively preventing conflicts, training police forces, disarming militants, ensuring long-term conflict-free and strengthening state authority.

Despite the priceless efforts of the UN Peacekeeping, approximately one and a half billion people live in approximately 50 conflict zones around the world under the threat of violence.

The idea of the Peacekeeping and the effort of all those who serve it are invaluable. Over the past 70 years, more than 1 million men and women have served under the UN flag in more than 70 UN peacekeeping operations. More than 100,000 military, police and civilian personnel from 125 countries are currently involved in 12 peacekeeping operations. Without ignoring all these efforts, it is essential to discuss the missions that can be accomplished, the ones that will be delayed even if they are accomplished, and the ones that will never be accomplished due to the use of the veto in the UNSC. In order not to waste the efforts of those who have spent years contributing to the UN's attempts to establish and sustain peace, it is crucial to reveal the conflicts in which the organization has been inadequate and failed.

2.1. THE CURRENT PROBLEMS OF HUMANITY

2.1.1. The Climate Crisis

The climate crisis is one of the most critical issues still affecting the world, with its current repercussions and many problems that will threaten life in the future. The United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) was adopted in 1992 to fight this global problem. The Convention, which is the main international document on climate change, encourages reducing greenhouse gas emissions, adapting to the negative effects of climate change, providing financial and technology support to developing countries in the fight against climate change, developing research and capacity, and protecting greenhouse gas sinks (for instance, forests, oceans, lakes). The Convention is based on the principle of "Common but differentiated responsibilities and relative capabilities" to reduce greenhouse gas emissions while considering the development priorities and specific conditions of countries. This principle points out that, after the industrial revolution, developed countries have responsibility for releasing greenhouse gases that cause climate change to the atmosphere much more than other countries.

In this respect, the developed countries, which are in the Annex-II list of the Convention and which have historical responsibilities in global warming, have committed to provide developing countries with financing, technology, and capacity support, as well as incentives and facilities that are deemed appropriate to achieve all of these.

The Paris Agreement, which is the implementation tool of the UNFCCC, constitutes the framework of the post-2020 climate change regime. In the long term, the agreement aims to limit the global temperature increase caused by anthropogenic greenhouse gas emissions to less than 2 degrees Celsius compared to the pre-industrial period and draws attention to the importance of achieving 1.5 degrees Celsius in this regard. In order to achieve this target, all countries have submitted and implemented their nationally determined contributions to emission reduction in line with their relative capabilities.

In addition to this, the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), which was established by the World Meteorological Organization (WMO) and the UN Environment Program (UNEP), is carrying out studies to evaluate the risks of climate change caused by human activities and is drawing attention to the increasing effects of climate change by publishing reports and contributes to the studies.

The World Meteorological Organization (WMO) and the United Nations Environment Program (UNEP) conduct significant studies for this inescapable issue that endangers life and species through irregular migrant movements, new disasters, epidemics, famine, and drought.

On the other hand, the wars of our day, unsustainable development policies and practices, as well as economic crises cause the climate crisis to reach a much more dangerous level. At this point, countries are expected to stick to their commitments, especially within the framework of the principles of equality and justice.

2.1.2. Combating Terrorism

One of the biggest threats today is the security risks posed by non-state armed terrorist groups. With the decisions made by the UN General Assembly and the UN Security Council to prevent terrorism-related crimes, member states are attempting to develop cooperation in the context of common security in the fight against terrorism. For the first time, the UN General Assembly accepted "terrorism" as an international problem in 1972, with decision number 3034. In 1996, the General Assembly decided to establish an Ad Hoc Committee in accordance with decision number 210.

State-sponsored terrorism was characterised by the framework of UN General Assembly Decision 189 (1984), which said that it is unacceptable to support a terrorist organisation to disrupt a sovereign state's political stability. The UN General Assembly took its first decision in 1994 with Declaration No. 60 on "measures to eliminate international terrorism".

Secretary-General Kofi Annan identified five main elements at the UN World Summit held in September 2005, and it was emphasised that the fight against terrorism must be comprehen-

sive and coordinated at the national, regional and international levels. The "UN Global Counter-Terrorism Strategy", numbered 288, was adopted unanimously at the UN General Assembly on September 20, 2006. For the first time, all UN Member States agreed on a uniform strategy and operational approach to counter-terrorism with the "UN Global Counter-Terrorism Strategy." While stating unequivocally that terrorism in all its forms and manifestations is unacceptable, the UN Global Counter-Terrorism Strategy calls for practical efforts to be taken, individually and collectively, to prevent and combat terrorism.

The pillars of the "UN Global Counter-Terrorism Strategy" are changing conditions for preventing the spread of terrorist acts in terms of decisions and action plans, addressing counter-terrorism measures, and strengthening the role of the UN in the fight against terrorism and the rule of law.

The UN General Assembly reviews the UN Global Counter-Terrorism Strategy every two years and gives great attention to the fact that it remains up-to-date and valid as a document which develops in line with the member states' counter-terrorism priorities. In addition, the Counter-Terrorism Committee established under the UNSC, the Office of Counter Terrorism, is important in terms of the UN Global Counter-Terrorism Strategy.

All UN member states must comply with the Security Council decision on terrorism, numbered 1373, taken on September 28, 2001. This decision includes issues such as eliminating the financial resources of terrorism, creating intense cooperation between member states, prosecuting those who commit terrorist acts as serious offenders, not granting refugee status to terrorists, and joining all conventions envisaging the international cooperation of UN member states to fight terrorism. The UN, which tries to create a common action and common view by working on issues such as chemical, biological, radiological, and nuclear terrorism, terrorist financiers, the circulation of terrorists, the fight against foreign terrorists and extremism, border security, and cyber security, has weakened with the increasing number of terrorist organisations and actions today. The underlying reason is the UN's prioritising the concerns of the five permanent members, especially those with veto power within the scope of the fight against terrorism. As a result, it is clear that the UN requires a fair, equal, and common understanding in the fight against terrorist acts in the rest of the world, particularly in places such as the Middle East, Afghanistan, and Africa, and that reform is critical in this regard.

The UN, which tries to create a common action and common view by working on issues such as chemical, biological, radiological, and nuclear terrorism, terrorist financiers, the circulation of terrorists, the fight against foreign terrorists and extremism, border security, and cyber security, has weakened with the increasing number of terrorist organisations and actions today.

2.1.3. The Depletion of Energy Resources

The energy crisis, which began with the COVID-19 pandemic and then escalated with the Ukraine-Russia war, poses the world's most serious challenges to date. Many countries around the world believe that renewable energy is the way forward in the face of energy resource restrictions and rising energy prices. While difficulties in obtaining energy sources are associated with the quest for new energy, it has also begun the process of re-transforming economies based on clean energy through new technologies and innovation, including the fight against climate change and environmental issues. This approach constitutes one of the most important policies of the UN.

While difficulties in obtaining energy sources are associated with the quest for new energy, it has also begun the process of re-transforming economies based on clean energy through new technologies and innovation, including the fight against climate change and environmental issues.

António Guterres has called for critical action to quickly initiate the transition to renewable energy. In addition to these actions, some developing countries pay seven times more financing costs than developed countries. This is why management and shareholders of multilateral development banks and development finance institutions should support developing countries, take responsibility and be accountable.

The UN Global Crisis Response Group on Food, Energy, and Finance issued a report warning that, given the challenges in obtaining energy, only the countries that can afford the highest costs will be able to receive energy under these conditions. The report highlighted the importance of bridging the gap between developed and developing countries in the fiscal policies of governments in order to avoid a serious power cut or a complete loss of energy supply.

2.1.4. The Food Crisis

The State of Food Security and Nutrition in the World 2021 report shows that the food security and the nutritional status of the most vulnerable population groups will worsen due to the health and socio-economic impacts of the COVID-19 pandemic. Between 720 million and 811 million people were thought to be hungry in 2020. High costs and low affordability prevent billions of people from eating healthily. In 2000, world leaders met at the United Nations to create a broad vision for tackling poverty, and the Millennium Development Goal was established. The global mobilisation behind the Millennium Development Goals has been the focal point of the Sustainable Development Goals.

In 2020, the prevalence of malnutrition increased from 8.4 per cent to 9.9 per cent. In 2020, 282 million of the 768 million malnourished people live in Africa, 418 million in Asia, and 60 million in Latin America and the Caribbean. In 2020, nearly one in three people (2.37 billion) in the world did not have access to adequate food. The number of individuals who do not have adequate food has increased by nearly 320 million a year.

Again in 2020, globally, 149.2 million (22.0 per cent) children under the age of five were undernourished due to malnutrition.

In 2012, the UN launched the Zero Hunger Challenge in order to inspire a global movement toward a hunger-free world within one generation; the UN Secretary-General António Guterres organised the Food Systems Summit to achieve the Sustainable Development Goals by 2030. UN agencies working for food security are the World Food Program WFP, the Food and Agriculture Organization of the United Nations, the World Bank, and the International Fund for Agricultural Development.

The grain crisis, exacerbated by the Ukraine-Russia war, has condemned developing countries to hunger. At this point, Türkiye has initiated an important diplomatic effort both to end the war with a permanent ceasefire and to resolve the food crisis. The Grain Corridor Agreement, signed in Istanbul with the involvement of UN Secretary-General António Guterres and the other parties, resolved security concerns and took a key step toward ending the world's food crisis.

The Grain Corridor Agreement

As the world is going through structural changes, the Grain Corridor Agreement signed by Russia, Ukraine, the United Nations (UN) and Türkiye, which was hosted by Türkiye on July 22, 2022, went down in world history as an important diplomatic success for the solution of the global food crisis caused by the Russia-Ukraine war.

The Grain Corridor Agreement was created with the hope of finding a solution to the food problem that has been affecting the world globally, thanks to Türkiye's fair, impartial, balanced, transparent and principled stance. The Agreement has reached a conclusion with the outstanding efforts of UN Secretary-General Antonio Guterres and President Recep Tayyip Erdoğan.

The major goals of the negotiations in Istanbul are to remove the grain blocked in Ukrainian ports, send supplies to countries most affected by the grain crisis, particularly African countries, restore trust in global food markets, and lower prices.

With the grain corridor agreement, it is expected that Russia will permit Ukrainian grain ships to sail via Black Sea ports, ending the food crisis. Türkiye has earned the trust of both warring parties. With the cooperation of the UN, Russian Federation, and Ukraine, Türkiye also played a significant role in controlling the ships that would enter and exit the Turkish Straits as part of this humanitarian effort by the Joint Coordination Center established in Istanbul. The Grain Corridor Agreement is a major move taken by the UN and Türkiye toward establishing peace and resolving the food crisis exacerbated by the war.

With the grain corridor agreement, it is expected that Russia will permit Ukrainian grain ships to sail via Black Sea ports, ending the food crisis.

2.1.5. Water Crisis

According to WHO/UNICEF 2019 data, 2.2 billion people worldwide do not have access to safely managed drinking water services, and 4.2 billion people lack adequate and healthy sanitation services. Every year, 297,000 children under the age of five die from diarrheal diseases due to lack of sanitation, poor hygiene, or unsafe drinking water. There are 2 billion individuals who live in water-scarce countries.

Water-related challenges, including limited access to safe water and sanitation, increasing pressure on water resources and ecosystems, and the risk of drought and flooding, are particularly prevalent in disadvantaged and poor regions and countries. In line with Sustainable Development Goal No. 6, more efforts should be made to reduce child mortality, to provide clean and safe drinking water and sanitation services in these regions. Additionally, the voices of developing countries, particularly those of Africa, should be heard at the UN and other international platforms, and their water problems should be addressed to ensure justice.

More efforts should be made to reduce child mortality, particularly in disadvantaged regions, and the right of representation, where every country, especially Africa, can express its own problems, should be implemented in a way to ensure justice.

2.1.6. Cyber Threats

One of the most frequently debated security-related topics at the UN is the misuse of information and communication technologies. The exploitation of the internet and emerging digital technologies to commit, incite, recruit, finance, or organise terrorist attacks is an increasing concern for people all over the world.

The Security Council Member States are responsible for "Establishing or strengthening national, regional and international partnerships with stakeholders in the public and private sectors, investigating, responding to and repairing damage caused by terrorist attacks on critical infrastructure facilities, including the use or establishment of joint training and related communications or emergency alert networks."

The United Nations Office of Counter-Terrorism (UNOCT) has several initiatives, including a project on using social media to gather open-source data and digital evidence against terrorism and violent extremism while respecting human rights in new technologies. The Cyber Security and New Technologies program aims to strengthen member states' and commercial institutions' ability to prevent cyberattacks, particularly those carried out by terrorist groups against critical infrastructure. In this context, kinetic cyber-attacks on critical infrastructure and/or IoT devices, online dissemination of terrorist content, online communication of terrorists, and the prevention of digital terrorist financing are critical topics in this context.

The Cyber Security and New Technologies program aims to strengthen member states' and commercial institutions' ability to prevent cyberattacks, particularly those carried out by terrorist groups against critical infrastructure.

2.1.7. Irregular Migration Movements

According to the International Organization for Migration (IOM) World Migration Report 2022, the number of international migrants is estimated to be around 281 million worldwide as of 2020, up 9 million from 2019. In 2016, IOM signed an agreement with the United Nations and became one of the UN's specialised agencies.

According to the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), the number of forcibly displaced people worldwide exceeded 100 million for the first time as of May 2022. While 32.1 million of these are refugees (26.3 million refugees under UNHCR's mandate, 5.8 million Palestinian refugees under the mandate of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA)), 60.1 million are internally displaced, 4.5 million are asylum-seekers, and 4.4 million are Venezuelans who have been displaced abroad.

In 2016, the UN General Assembly convened a high-level meeting to discuss large movements of refugees and migrants. At the conclusion of the meeting, the report "In Safety and Dignity: Addressing Large Movements of Refugees and Migrants" was drafted, which contained recommendations on the issue.

The UN Member States have adopted a set of commitments known as the New York Declaration for Refugees and Migrants, committed to protecting human rights and fundamental freedoms while recognising the need for a comprehensive approach to migration, which affirms the positive contribution of migrants to sustainable and inclusive development, as well as the safety, dignity and worth of all migrants, regardless of their migration status. However, today, people forced to migrate from many parts of the world still face discrimination based on their religion, language, and race. For fulfilling commitments, it is crucial to change the UN's unjust structure in a way that provides equal rights to all people under the aegis of a more just world.

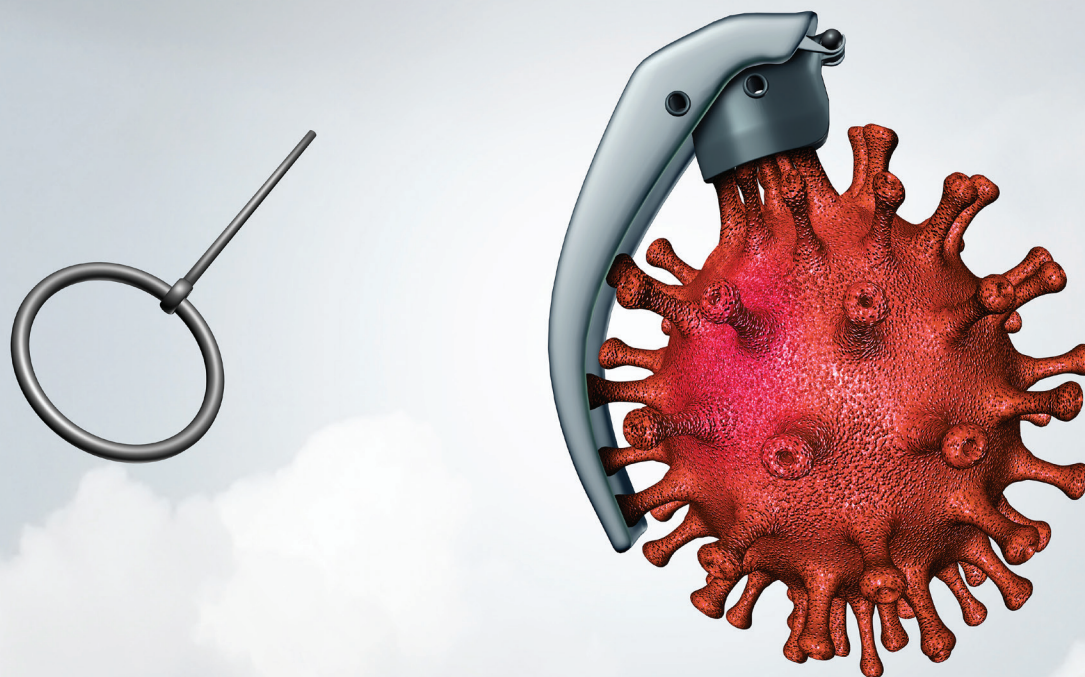

2.1.8. Economic Problems

Established in 1945 as one of the six main organs of the United Nations, the Economic and Social Council (ECOSOC) serves as the focal point of the United Nations system to advance the three dimensions of sustainable development: economic, social and environmental. Providing overarching guidance and coordination, the Council links a varied family of subsidiaries and UN agencies engaged in sustainable development. Among these are regional economic and social commissions, functional commissions that facilitate intergovernmental discussions of important global issues, specialised organisations that create important global normative frameworks, and specialist agencies, programs and funds that are working around the globe to transform development commitments into real changes in people's daily lives. Particularly, the difficult conditions that arose as a result of the COVID-19 pandemic, the global economic crisis, the increasing migration movements as a result of the Ukraine-Russia war, the global unemployment problem, and the rise in energy and food prices generate grave concerns and discussions about the areas of financial expenditures made under the roof of ECOSOC. Rich countries around the world should focus on the rising debt levels of poor countries and how to reduce them.

2.1.9. Pandemics

In January 2020, the COVID-19 pandemic was declared a public health emergency by the World Health Organization (WHO) and recognised as a pandemic in March.

Convened by United Nations Deputy Secretary-General Amina Mohammed, Rise for All is a global advocacy effort to support the UN roadmap for social and economic recovery from COVID-19 and to fully fund the UN Response and Recovery Trust Fund. It makes significant efforts to combat the COVID-19 pandemic, particularly for women, young people, and individuals with disabilities. The probability of new viruses emerging due to climate change, global warming, and glacier melting demonstrates that the world is not prepared for a new pandemic due to economic and resource scarcity. During the COVID-19 period, a bitter image emerged in which underdeveloped countries combating the pandemic were regarded as secondary in terms of masks, vaccines, and health possibilities. Much more is required than rhetoric and ineffective measures to protect the right to live in equal conditions, remove impediments in the way of underdeveloped or developing countries, and live in a fairer world.

2.1.10. Regional Conflicts and Marginalization

The United Nations Relief and Works Agency for Palestinian Refugees in the Near East (UNRWA) was commissioned in 1949 by the UN General Assembly with the goal of serving registered Palestinian refugees in the Middle East.

In the event of regional conflicts, the UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), based in Geneva, is extensively involved in the field. The majority of UNHCR personnel are stationed in Asian and African countries. Among the biggest UNHCR operations are Afghanistan, Colombia, the Democratic Republic of Congo, Mali, Pakistan, Syria, Jordan, Lebanon, Türkiye and Iraq.

On December 17 2018, the United Nations General Assembly approved the Global Compact on Refugees, a framework for more predictable and equitable responsibility-sharing, recognising that a sustainable solution to refugee situations cannot be achieved without international cooperation.

UN peacekeepers are often there to protect the camps in which refugees must live. When they are left without access to such basic necessities as food, water, sanitation and health care, the UN family provides it. The main goal, however, is to ensure that people have the right to a just life without being marginalised within the scope of their right to an equal and just life. Where there's marginalisation, hostile acts of violence are nurtured, and the ground is laid for hostile individuals to join terrorist organisations. For this reason, it is critical for the UN to serve refugees all over the world under equal conditions and policies, and to protect human rights with a fair distribution, apart from the interests of the five permanent members.

Where there's marginalisation, hostile acts of violence are nurtured, and the ground is laid for hostile individuals to join terrorist organisations. For this reason, it is critical for the UN to serve refugees all over the world under equal conditions and policies, and to protect human rights with a fair distribution, apart from the interests of the five permanent members.

2.2. NEW AND RENEWED THREATS TO HUMANITY

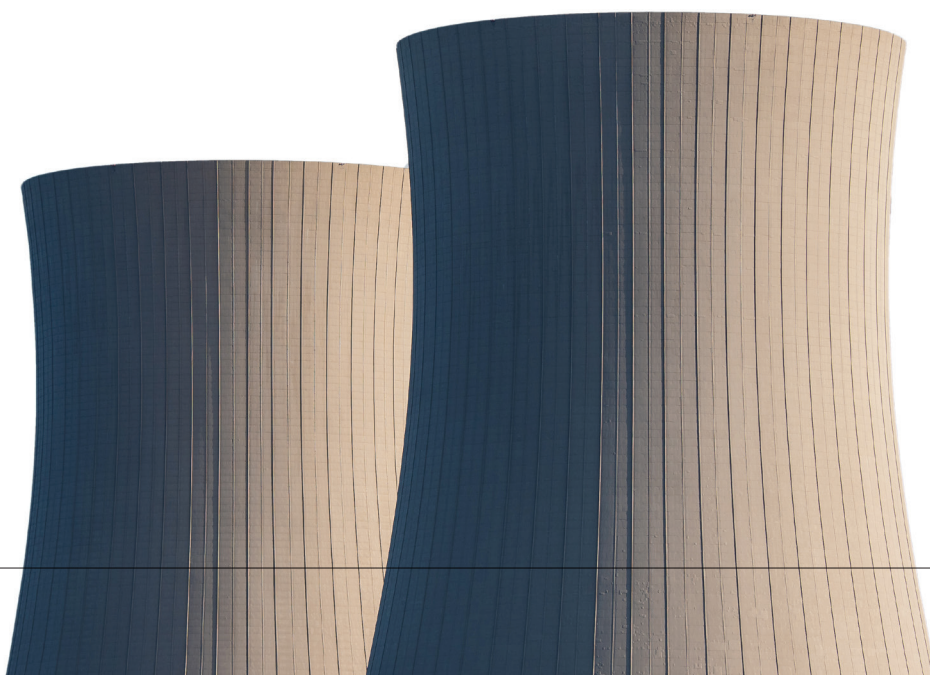
All of the above is related to the threats that humanity is currently facing. However, if these challenges are not addressed, other crises that await humanity will emerge in the near future.

2.2.1. Nuclear Threats

Nuclear weapons have posed a threat to humanity ever since they were invented. On the other hand, nuclear power plants with outdated and un-updated technologies can be used as a trump card in wars. Due to their stabilising features, nuclear weapons control, nuclear disarmament, and non-proliferation efforts and regulations are of great importance. The proliferation of Weapons of Mass Destruction (WMD) and their capture by terrorists has become a serious threat not only to regional but also to global peace and security. In line with the goals of nuclear disarmament and non-proliferation, the international community should work together to make the world a safer and more stable place.

Due to their stabilising features, nuclear weapons control, nuclear disarmament, and non-proliferation efforts and regulations are of great importance.

Fukushima Nuclear Power Plant - Japan

Accidents at the **Fukushima Nuclear Power Plant**, induced by natural disasters, are an important indicator of the potential dangers that the world faces, particularly by the power plants whose infrastructure has not been renewed.

Zaporizhzhia Nuclear Power Plant - Ukraine

The attacks on the **Zaporizhzhia Nuclear Power Plant** during the Russia-Ukraine war indicate that nuclear power plants can be a major source of danger in wars and conflicts.

Aside from its use as a source of energy, the use of nuclear as a weapon is a threat so severe that it could lead to the extinction of humanity. Efforts should be intensified to fully implement the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons (NPT), which aims to prevent the proliferation of nuclear weapons and weapons technology, promote cooperation in the peaceful uses of nuclear energy, and further the goal of achieving nuclear disarmament. Türkiye continues its efforts to strengthen and fully implement the NPT regime, with the goal of achieving a nuclear-free world.

2.2.2. Rise in Proxy Wars

The world is shifting away from conventional wars in which one country invades another. Proxy wars are becoming more common as a method in which certain groups in countries are provoked, and structures such as terrorist organisations are used. While civil wars backed by proxy wars of great powers are on the rise all over the world, the use of this strategy as a method raises the risk that the world will become a more dangerous place in the future.

Proxy wars are becoming more common as a method in which certain groups in countries are provoked, and structures such as terrorist organisations are used.

2.2.3. Autonomous Weapon Systems

The world is witnessing significant advancements in artificial intelligence and autonomous weapon systems. The "responsible" use of these technologies in the military field must be addressed globally from ethical, legal, political, and strategic perspectives and evaluated from all aspects, positive and negative.

2.2.4. Biological Threats

When discussing biological threats, one must consider not only the organisms that kill or cause disease in humans, animals, and plants, as well as the attacks that use them, but also the decline in biodiversity. Preventing damage to biodiversity resources, which is critical for economic and social development and ecosystem protection, is one of humanity's most important responsibilities, such as combating climate change.

2.2.5. Threats from Space and Space Conflicts

One of the areas where the world struggles to act together is the risk of an asteroid entering the Earth's atmosphere. At this point, the first step taken at the international level was the establishment of "The International Asteroid Warning Network" within the UN. Due to rapid advancements in space and weapon technologies in recent years, space activities and deployments have also come to the forefront of national security assessments. The efforts initiated by the UN to develop principles of responsible behaviour in space should be accelerated.

3. Reasons and Proposals for UN Reform

3.1. REASONS FOR UN REFORM

3.1.1. Security Council-General Assembly Relationship and the Legitimacy Issue

For a comprehensive, principled, and notional reform proposal, the relationship between the Security Council and the General Assembly should also be treated with sensitivity. Unless this relationship is remedied in favour of the General Assembly, it does not appear possible for any reform effort to yield the expected result. Since the UN has established this relationship in reverse over the years, a problem has arisen: The General Assembly has been positioned as a mechanism for legitimizing the Security Council's resolutions.

In contrast to the current situation, a reform in which all countries are represented, and the General Assembly authorizes the Security Council should be favoured. Instead of a structure in which five permanent members are equipped with unrestricted authority, regulation is required to form a Security Council that is more appropriate to the expectations of the whole world. It is anticipated that the development of such a model will result in an expansion of the General Assembly's authority and an increase in the legitimacy of member states' decisions.

3.1.2. The Unjust Structure of the Veto System and the Security Council

One of the most important issues that cause injustice within the UN is the issue of veto. Building a system that can fulfil the check and balance function required in a modern legal system is an important element of the reform. The veto power of the five permanent members of the United Nations Security Council produces a conflict between the interests of other states and those of these five states.

To put it in numbers, 249 of the 2446 resolutions brought before the UN Security Council were vetoed. Of these vetoes, 112 were used by Russia, 81 by the USA, 29 by the UK, 16 by France and 11 by China. In other words, almost 10 per cent of the issues that came to the table were vetoed by one or more permanent members and remained inconclusive. This 10 per cent, in which the veto power is used, covers critical issues. The use of veto power as well as the threat of veto, prevented the UNSC from fulfilling its function. The fact that the five permanent members of the UN abstain due to the possibility that regional and global problems would directly or indirectly harm their interests, exercise their veto power, or threaten to do so, undermines the attainment of the desired global peace environment.

It has been observed that the five permanent members of the UNSC often use their voting preferences as a tool to advance their geopolitical interests. While the world as a whole was changing, the structure of the UNSC remained unchanged, and no means could be devised to prevent the permanent members with veto power from rendering the system dysfunctional on their own.

3.1.3. The UN's Problem of Functionality and Effectiveness

The dilemmas of the global system and the problems caused by international terrorism are not the only challenges facing the United Nations. The UN's problem of functionality and effectiveness involves an even deeper problem of global governance.

As the problems of the global system grow, the UN continues to serve as one of the fundamental dynamics of global governance. All international organizations must contribute sufficiently to the development of effective global governance.

As a result, addressing issues such as injustice and dysfunction has become essential. For the solution to be effective, it is first necessary to establish a fair system for global peace and stability. The status quo, which persists strongly in the United Nations Security Council and is a relic of the bipolar world, cannot meet the present needs.

”

Since its founding, the UN has acted as the world's legislative body to address all pressing problems and threats, disregarding the approval of all the member states.

3.1.4. The UN's Inclusivity and Representation Issue

When the UN was founded, it had 51 members. On the other hand, the Security Council initially consisted of 11 members, five permanent and six temporary. The Security Council's composition was altered for the first and final time in 1965, increasing the number of temporary members to 15 while maintaining the number of permanent members. In the years that followed, the organization successfully gained membership from nearly all of the world's sovereign states and currently has 193 members. The representation rate of the UNSC among the current members is approximately one in thirteen. The representation rate today is significantly low when compared to the rate in the UN Charter's original form.

While Europe is represented by two countries in the permanent memberships of the Security Council, there is not a single permanent member from South America and Africa. Nonetheless, the entire European population corresponds to only five per cent of the world's population. South America's population of over 600 million is not represented by a permanent member on the Security Council. A permanent member representing 1,2 billion individuals from Africa and the Islamic world is absent from the Council. Another aspect that hinders representational justice is its failure to reflect multiculturalism.

”

The representation rate of the UNSC among the current members is approximately one in thirteen. The representation rate today is significantly low when compared to the rate in the UN Charter's original form.

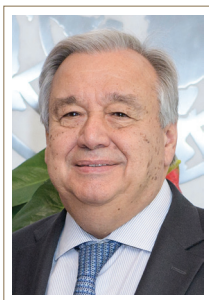
3.2. UNSC REFORM RECOMMENDATIONS

3.2.1. World Leaders and Recommendations for Reform

“It is neither moral nor fair for five countries to make decisions that will affect the fate of the entire world. The world is bigger than the five countries. Creating a multipolar, multi-centred, multicultural, more inclusive, and fair world is possible. The first address for such a world is the UN. The way to peace, stability, justice, and effective global governance is through the reform of the UN.”

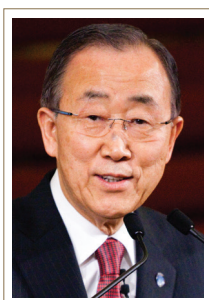
*President of the Republic of Türkiye
Recep Tayyip Erdoğan*

“The overall goal of his reform agenda is to create a ‘21st century UN ‘that is better equipped to address the complex contemporary challenges facing humankind.”

*United Nations Secretary-General
António Guterres*

“I perfectly well understand the disappointment of people all over the world. The international mechanism did not manage to somehow react to it due to veto power. UN member states had been discussing the reform of the UN Security Council for the past 20 years, but this reform "has not moved a single step" due to the UN Security Council permanent member states.”

*Former United Nations Secretary-General
Ban Ki-moon*

“As France, we advocate the enlargement of the Security Council.”

*Former President of France
François Hollande*

“The veto power belonging to the Council's five permanent members must not be used for national ends.”

*Former Mexican President
Enrique Peña Nieto*

3.2.2. UNSC Reform Working Groups and Their Demands

The proposals for UNSC reform stem from the UN's inability to keep up with changing conditions, face global threats, and meet requirements properly due to changes that have occurred since the UN's founding in the first half of the twentieth century. In this regard, increasing representation is the most pressing reform requirement. The current situation demonstrates that it is insufficient to meet the current needs for representation. In today's circumstances, the intervention of the five permanent members of the UN Security Council with veto power prevents the UN from fulfilling its founding purpose.

Since the A and B reform models proposed by Kofi Annan, it is impossible to say that the UNSC has been renewed by considering the demands or proposals brought to the agenda in official or informal working groups within the UN.

Countries come together under the umbrella of organizations such as the G4 Group, Uniting for Consensus, the African Group, the L69, and the Arab Group to share their views on UNSC reform as part of intergovernmental negotiations.

Türkiye's statement "The World is Bigger Than Five" constitutes one of the important justifications for its contributions to UNSC reform efforts. Türkiye calls for reform in response to the five permanent members of the UN Security Council making the UNSC dysfunctional by protecting their own interests while intervening in problems around the world. The increase in regional issues and their spread worldwide demonstrate that the unjust system that has been built will now become a problem for every country.

Since the A and B reform models proposed by Kofi Annan, it is impossible to say that the UNSC has been renewed by considering the demands or proposals brought to the agenda in official or informal working groups within the UN.

3.3. TÜRKİYE'S REFORM VISION FOR A FAIRER WORLD

Türkiye advocates for a UN reform in line with current conditions for a fairer world to protect all citizens' right to life and to ensure the access of states in developing or disadvantaged regions to the world's resources, security opportunities, and the right to use their own resources against exploitation on equal terms without being subject the hegemony of the five permanent members.

Our solution proposal is the adoption of a perspective that is based on the statement "**The world is bigger than five**" and focuses on restructuring the UN Security Council. The abolition of the veto power is the first step toward UN reform. A new UN should then be built on comprehensive and principled proposals. This will ensure that all countries worldwide can/will participate in this critical decision-making mechanism.

It has been proposed to increase the total number of UNSC members to twenty-five by adding only ten new non-permanent members. Introducing the majority rule to the decision-making system is one of the decisions advocated for a fairer world.

3.4. "THE WORLD IS BIGGER THAN FIVE"

The statement "The World is Bigger than Five" expresses that the world is much bigger than the five permanent countries that want to direct the world in line with their own interests and prevent the formation of a fair system.

At the same time, Türkiye, in search of a fairer system, calls for the UN Security Council to be restructured and undergo a radical change to have a fairer representation structure.

Although the UN describes itself as "a global organization that seeks to provide justice and security, economic development and social equality to all countries", it is ineffective in fulfilling its requirements.

Our principle is to put forward and defend a revolutionary position that will radically change the privilege provided by the veto power, stating emphatically that the new dynamics of the current global system make it impossible to continue with the old order.

In the pursuit of common peace, building peace in a world where the powerful are "right" is impossible. The world that Türkiye defends with the statement "The World is Bigger Than Five" is one where the righteous are powerful.

With famines, wars, occupations, climate changes, and mass migrations increasing the need for building a new order in accordance with the realities of the new world, it is imperative to reduce the powers of the Security Council and increase the powers of the General Assembly for a fairer and more effective United Nations. At this point, the majority of the world should agree on the following statement: "The world is bigger than five."

Although the UN describes itself as "a global organization that seeks to provide justice and security, economic development and social equality to all countries", it is ineffective in fulfilling its requirements.

BM REFORMU:
ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİNE
YENİ BİR YAKLAŞIM

UN REFORM:
A NEW APPROACH TO
INTERNATIONAL COOPERATION

BM Reformu

ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİNE YENİ BİR YAKLAŞIM

UN Reform

A NEW APPROACH TO INTERNATIONAL COOPERATION

